

2nd 2nd
Thurston
28 NA. 1999
(2542)

สุดสัปดาห์ มติชน

DO NOT REMOVE FROM
CURRENT PERIODICALS ROOM

ฉบับประจำวันอังคารที่ 10 สิงหาคม 2519 ปีที่ 19 ฉบับที่ 990 ราคา 35 บาท

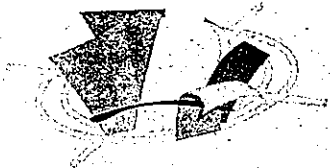
Matichon sut sapda
V.19
No 990
August 10
1979

เขาถูกบังคับ
ให้เป็น 'คนนอก'

ทำไมคนดี คุณเก่ง อย่าง ป๋วย อึ๊งภากรณ์ จึงกลายเป็น 'คนนอก'

บทความพิเศษ

การหยุดเรียนจาก ลอนดอน สกูล ออฟ อีโคโนมิค และอาสาเข้าเป็นพลทหารในกองทัพอากาศอเมริกันเพื่อร่วมต่อสู้กับฟาสซิสต์ ในฐานะสมาชิกแห่ง "ขบวนการเสรีไทย"

ยืนหยัดเคียงข้างในความรักชาติ รักประชาธิปไตย เกียรติคุณเชิงการ ของ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ การตัดสินใจในเชิงจิตวิทยา นายเข้ม เย็นยิ่ง ผู้ใหญ่ท่านผู้เกียติคุณ เรียกขานให้คืนอำนาจให้ประชาชน เร่งร่างรัฐธรรมนูญอันเป็นกติกาของหมู่บ้านของชาติบ้านเมือง ออกมาภายหลังการรัฐประหารเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2514 ของจอมพลถนอม กิตติขจร

ยืนหยัดเคียงข้างในความรักประชาธิปไตย เกียรติคุณเชิงการ ของ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์

การศึกษางานสำเร็จเป็นคุณวุฒิบัณฑิตในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ด้วยทุนของรัฐบาล การรับราชการจากกระทรวงการคลัง มีส่วนร่วมในการจัดตั้งสำนักงบประมาณ และถูกได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการธนาคารแห่งประเทศไทย

ยืนหยัดเคียงข้างถึงความสำนึกในสิทธิราชการ ความสำนึกในการเป่าแตรในทางวิชาการที่แท้จริง ทุ่มเทไปกับการปฏิบัติที่เป็นจริงภายในโครงสร้างของระบบราชการของไทย

คนอย่างนี้ถึงคนประเทศไทยควรยกย่อง ควรให้เกียรติ ให้โอกาส ได้ทำงานเพื่อรับใช้ประเทศชาติและประชาชนอย่างเต็มภาคภูมิ เพื่อนำพาประเทศไทยและประชาชนไปสู่ความปึกแผ่น มีความสุข

แล้วใครสิ่งคนประเทศไทยจึงกีดกัน กลั่นแกล้งและพยายามทำลาย กระทั่ง ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มีอายุอยู่ในประเทศได้อย่างเป็นสุข

ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ คือเหยื่อแห่งความหวาดระแวงที่สังคมไทยมีต่อศิษย์ของ ดร.ปรีดี พนมยงค์ คือเหยื่อแห่งความหวาดระแวงที่สังคมไทยมีต่อคนเก่งซึ่งพยายามจะเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง

เป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเพื่อเปิดโอกาสให้กับคนด้อยโอกาส

เป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเพื่อเสริมสร้างระบบใหม่ที่มีเอื้ออำนวยให้กับพัฒนาการแห่งระบอบประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น

ความหวาดระแวงต่อ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ไม่ได้เป็นความหวาดระแวงต่อคนที่มีดีเป็นพวกเดียวกับพวกของตน ประการเดียว หากที่สำคัญ

ยังเป็นความหวาดระแวงเพราะเกรงว่าคนอย่าง ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ จะเป็นอุปสรรคต่อความทะเยอทะยานทางการเมืองของคนอีกด้วย

ศัตรูของ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ส่วนหนึ่งคือคนที่เคยเป็นศัตรูกับ ดร.ปรีดี พนมยงค์

คนส่วนนี้ทรงพลังอย่างยิ่งในสังคม เมื่อคนส่วนนี้ผนวกตัวกับกลุ่มอนุรักษ์นิยมในโครงสร้างของระบบราชการที่หวาดระแวงต่อความคิดเชิงอุดมคติของ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ที่สนใจต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนยากจนในชนบท

ไม่แปลกเลยที่จะมีการป้ายสีให้ร้าย ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ว่าเป็นคอมมิวนิสต์

ยิ่ง ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ โดดเด่นได้รับความนิยม ศรีทอหา ในแวดวงปัญญาชนนักวิชาการและนักกิจกรรมสูงยิ่งในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เช่นเดียวกับที่ ดร.ปรีดี พนมยงค์ เคยได้รับในฐานะผู้มีส่วนสำคัญในการก่อตั้งและเป็นผู้นำพรรคเสรีภาพ

ความสำเร็จของ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ย่อมเป็นเหมือน "หนอน" ในหัวใจของปรปักษ์ทางการเมืองผู้มากด้วยไฟริษยา อาฆาตเคียด

การทำลาย ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ จึงดำเนินไปเหมือนกับการทำลาย ดร.ปรีดี พนมยงค์ แต่กาลอดีต

ยิ่งขบวนการนักศึกษาเติบโตภายหลังเหตุการณ์เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2516 มีความโน้มเอียงไปในด้านที่ "ซ้ายจัด" มากเพียงใด ปรปักษ์ยิ่งสวดมนต์รื้อฟื้นเข้าเส้นเข้าใส่ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ อย่างหนัก

ทั้งๆ ที่ในความเป็นจริง ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ เองก็ขัดแย้งกับขบวนการนักศึกษาหรือแม้กระทั่งกับองค์กรนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นอย่างดี

อุบัติเหตุเหตุการณ์นองเลือดเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2519 จึงมิได้มีแต่คนเรียน นิสิตนักศึกษาเท่านั้น ที่ตกเป็นเป้าหมายของอาวุธขวาด้าง ทำลาย ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ก็เป็นเป้าหมายหนึ่งในทางการเมือง

จากเหตุการณ์นองเลือดเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2519 คือเส้นแบ่งอย่างสำคัญระหว่าง ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ กับการเมืองในประเทศไทย

ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ถูกกีดกันให้กลายเป็น "คนนอก"

มีความรำลึกถึงคุณูปการแต่กาลอดีตของ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในห้วงแห่งวิกฤตอันใหญ่หลวงเมื่อฟองสบู่แตกจากการฉ้อโกง "โรคคอตีบ" แต่ก็มีความรำลึกถึงถึงอย่างเสียด้วย

เป็นความเสียใจเหมือนกับที่ยังคงประเทศไทยปล่อยให้ ดร.ปรีดี พนมยงค์ ถึงแก่อสัญกรรมที่มหานครปารีสเมื่อหลายปีก่อน

ทางเลือกใหม่ ของวัยชรา

คำยืนยันผู้ใกล้ชิด

"เพื่อนที่แนะนำมาบอกว่าที่นี่ดีมาก ก็เลยลองติดต่อมาดู ได้เห็น และได้คุยกับคุณหมอล้วนแล้ว รู้สึกเลยว่าอัยยาศัยดี รู้รักกันแก่จริง ๆ เพราะเห็นคุณหมอมานั่งมาต้อง มาคุยกับคนไข้ แกมรู้ว่าอีกว่าคุณหมอบริหารเอง อย่างนี้เราก็ไว้ใจได้แล้ว ที่ทางก็สะอาดสะอาด เลียบอกให้สามีมาดู ก็ถามเขาว่าอยู่ได้ไหม เขาบอก 'ได้..อยู่ได้' ที่นี้มีกิจกรรม มีร้องเพลง เห็นแล้วก็ชอบค่ะ ถ้าเนอสจิ่งโฮมทุกที่ มีคนดูแลเอาใจใส่ตลอดอย่างนี้ก็คงจะดี หายห่วงแน่ เพื่อน ๆ ที่มาเยี่ยมยังบอกเลยว่า พ่อแก่ ๆ อยากรจะมาอยู่บ้าง"

คุณจริณ ยุทธศาสตร์โกศล (ภรรยา)

ร.อ. ประภากร ยุทธศาสตร์โกศล (อายุ 70 ปี)

หากคุณเป็นอีกคนหนึ่งที่ต้องการให้ผู้สูงอายุที่เคารพ รัก ได้รับความสะดวกสบายถูกต้องถูกวิธี ในขณะที่คุณมีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบอีกมากมาย จนไม่มีเวลาเหลือพอที่จะมาดูแลเอาใจใส่ผู้สูงอายุที่บ้านได้เต็มที่...ภาระจำเป็นเช่นนี้ ใครหือสถานที่ใดจะเป็นที่พึ่งพาไว้วางใจให้คอยดูแลผู้สูงอายุเหล่านั้นได้ดีแทนคุณ

โรงพยาบาล

ไกลเด่นเยียส์ เนอสจิ่งโฮม

จับดูแลผู้สูงอายุ พร้อมศูนย์เวชศาสตร์ฟื้นฟู ศูนย์กายภาพบำบัด และศูนย์กิจกรรมบำบัด ทั้งแบบช่วยตัวเองได้ หรือช่วยตัวเองไม่ได้ เช่น อัมพฤกษ์ อัมพาต ให้อาหารทางสายยาง ดูดเสมหะ หลอดลม ควบคุมการขับถ่ายลำบาก เป็นต้น ดำเนินงานโดยแพทย์และพยาบาล ตลอด 24 ชั่วโมง

ไกลเด่นเยียส์คลินิก

ศูนย์เวชศาสตร์ฟื้นฟู

โทร. 275-8111

จันทร์-ศุกร์ 12:00-20:00 น. เสาร์ 9:00-20:00 น.

- ปรับอัตราเงินในสตรีที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไป
- มีโปรแกรมพิเศษสำหรับผู้สูงอายุ

ร.อ. (ภรรยา)

55/3 น. สุทธิสาร ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310 โทร. 693-0733-40

จาก'ลูก'ถึง'พ่อ' จอห์น อิงภากรณ์ 'ความตายเป็นเรื่องส่วนตัว'

“จอห์น อิงภากรณ์” บุตรชายของ นาย บัวย อิงภากรณ์ ปุชนิยบุคคลของเมืองไทย ให้สัมภาษณ์ถึง “พ่อ” ในหนังสือพิมพ์มติชน เล่าเบื้องหลังชีวิตของ “คนดี” ที่ต้องเสียชีวิตในต่างแดนในแง่มุมที่หลากหลายและลึกซึ้งยิ่ง

“คุณพ่อไม่ได้ฝากอะไรไว้เกี่ยวกับบ้านเมือง เพราะประมาณปี 2520 คุณพ่อพูดไม่ได้แล้ว เนื่องจากเส้นโลหิตในสมองแตก ระยะหลังคุณพ่อใช้ชีวิตเพื่อการพักผ่อนมากกว่า ผมไปเยี่ยมเมื่อเดือนที่แล้วแต่ไม่ได้คุยเรื่องสถานการณ์บ้านเมือง

ย้อนกลับไปได้ 6 ตุลาคม 2519 คุณพ่อจะเล่าเรื่องต่างๆ ให้ลูกฟัง ช่วงนั้นผมสอนหนังสืออยู่ที่มหาวิทยาลัยมหิดล ขณะนั้นมหาวิทยาลัยปิดเทอม ผมไปอังกฤษ พึ่งข่าวติดตามเหตุการณ์อยู่ อยากรู้ว่าคุณพ่อเป็นอย่างไรบ้าง พอคุณพ่อโทรหาผมมาจากกรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย

เหตุการณ์ที่คุณพ่อเล่าให้ฟังมากที่สุดเป็นช่วงระหว่างมาดอนเมืองกำลังจะออกจากเมืองไทย มีลูกเลือกรับบ้าน กลุ่มแนวพล คิดตามคุณพ่อ แล้วก็มีความกลัว (พล.ต.อ.สถียร บุญนา อติธรรมอัย บัฏกรมตำรวจ) ไม่ใช้มารยาทไม่ดีกับคุณพ่อขณะที่กำลังโทรศัพท์ไปหาองคมนตรีท่านหนึ่ง คุณสธสวางเข้ามากระซอกโทรศัพท์

คุณพ่อเล่าให้ฟังถึงบรรยากาศที่ไม่ค่อยดีในช่วงนั้นซึ่งไม่เป็นประชาธิปไตย เป็นช่วงที่นักศึกษาที่ถูกทหารจับไป ไม่รู้ว่าถูกจับไปกี่คน และที่ทหารยิงปืนเข้าไปในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะมีเสียงชีวิตบ้าง คุณพ่อคิดว่าไม่รู้ว่าคุณพ่อจะเป็นอย่างไร

เมื่อคุณพ่อดำรงลอนดอนก็รับบันทึกเหตุการณ์ 6 ตุลาคมทันที ต้องการบันทึกเรื่องราวต่างๆ ที่คุณพ่อจำได้ คุณพ่อเขียนทุกวัน ใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์ก็เสร็จ

ต่อมาคุณพ่อได้รับเชิญจากองค์กรต่างๆ ทั่วโลก ทุกครั้งที่ไปบรรยายหรือปราศรัย จะพยายามเรียกร้องต่อผู้รัฐบาลสมัยนั้นปลดปล่อยนักศึกษา ประชาชน ที่ถูกจับในช่วง 6 ตุลาคม และต้องการให้ประเทศไทยเป็นประชาธิปไตย แม้แต่คณะกรรมธิการสิทธิมนุษยชนของสภาองเกรส คุณพ่อก็ไปพูด

ในปีถัดมา เดือนกันยายน 2520 คุณพ่อได้รับเชิญจากนักเรียนไทยและองค์กรต่างๆ ในสหรัฐอเมริกา ก่อนวันเดินทาง เส้นโลหิตในสมองของคุณพ่อแตก ต้องเข้าโรงพยาบาลอยู่จนจนถึงวันคริสต์มาส จึงกลับบ้านพักที่บ้าน

คุณพ่อพูดไม่ได้ ต้องสื่อสารด้วยวิธีอื่น เช่น คุณพ่อมีสุดบันทึก มีรายชื่อเพื่อน หรือคนที่รู้จัก คุณพ่อจะขึ้นป้ายรายชื่อ เราจะถามอยู่เรื่อยๆ ว่าต้องการจะติดต่อกับใครบ้าง คุณพ่อพักหน้าอกยาให้เราเขียนจดหมายไป อยากให้เขียนเรื่องอะไร

ถ้าใครไปเยี่ยมที่บ้านในอังกฤษ คุณพ่อซึ่งมี

นี้จะมีการซื้อโครมาเทียม” เมื่อถามว่า อาจารย์บัวยฝากฝังอะไรไว้บ้าง “ไม่มีครับ”

มองคุณพ่อเป็นฮีโร่ไหม “ไม่เคยมอง เพราะเราเป็นลูก เรามองคุณพ่อคนละความสัมพันธกับคนอื่น แต่ผมมองคุณพ่อเป็นคนดี ทำประโยชน์ให้กับสังคม

ในความรู้สึกของผม คุณพ่อต่อสู้ใน 2 เรื่อง เรื่องแรก ต้องการอยากเห็นสังคมไทยเป็นสังคมประชาธิปไตย เรื่องที่สอง คุณพ่อกำลังต่อสู้คดีค้านการคอร์รัปชัน การแสวงหาผลประโยชน์ของคนที่มีอำนาจในสมัยนั้น

คุณพ่อก้าวเป็นแบบอย่างของความเรียบง่าย ทำงานหลายตำแหน่งแต่รับเงินเดือนตำแหน่งเดียว เช่น เป็นผู้อำนวยการธนาคารแห่งประเทศไทย และเป็นคณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แต่รับเงินเดือนที่เดียว

คุณพ่อบริหารของของทั้งสี่อย่าง คุณพ่อบริหารและเรียกร้องให้พวกเราให้ลูกๆ ช่วยกันคัดค้านไม่รับของขวัญ

ผมจำได้ว่าช่วงคุณพ่อเป็นผู้ว่าการแบงก์ชาติ เมื่อราวๆ ปี 2506-2507 ที่บ้านผมไม่มีโทรทัศน์ อาจเป็นเพราะว่าคุณพ่อไม่ชอบโทรทัศน์ ไม่อยากให้ลูกๆ ดูทีวี ต้องการให้ลูกๆ อ่านหนังสือมากกว่า คุณแม่ทำเพื่อลูก เลี้ยงลูกอย่างเคร่งครัด เรื่องนี้เป็นของคุณแม่ ส่วนคุณพ่อตามใจคุณแม่

มีอยู่วันหนึ่ง วันปีใหม่ มีคนหัวโทะทศน์มาให้ถึงในบ้านเลข เวลานั้นโทรทัศน์เป็นของหายาก ราคาแพง คนที่ยกมาให้จากธนาคารนอก

ชนแห่งหนึ่ง ผมจำได้แต่ไม่บอกว่ามาจากธนาคารอะไร เพราะเป็นเรื่องในอดีตไปแล้ว คุณแม่บอกให้หิ้วกลับไปเลย ปกติถ้าคุณพ่อบอกคุณพ่อจะบอกปฏิเสธเอง นั่นคือ การใช้ชีวิตของคุณพ่อ

อีกเรื่องหนึ่ง คุณพ่อต้องการเห็นความเป็นธรรมในสังคม ถ้าจะดูความดีของคุณพ่อ ดูจากข้อเขียนเรื่องคุณภาพแห่งชีวิต ปฏิทินแห่งความหวัง จากครม.มาว่าถึงสิ่งตกทอด

คุณพ่อต้องการสังคมที่มีความเป็นธรรมกับทุกคน มีสวัสดิการ เวลาคนป่วย รัฐก็จะช่วยเหลือรักษา

การศึกษาต้องฟรี บริการสาธารณสุขต้องทั่วถึง ต้องเข้าถึงได้ทุกคน ไม่ใช่คนจนไม่สามารถเข้าถึงได้ และควรมีสวัสดิการเวลาเกษียณแล้ว

หรือช่วยเหลือคนว่างงาน เป็นสังคมที่มีสวัสดิการทางสังคมที่ดี”

คืออย่างไรที่ปัจจุบันทุกฝ่ายยอมรับในความคิดของอาจารย์บัวย ทั้งที่ในอดีตเคยถูกกล่าวหาโดยเฉพาะจากภาครัฐ

“ผมคิดว่าสิ่งที่คุณพ่อต่อสู้หรือพูดกับผู้ที่ผู้มีอำนาจในสมัยนั้น จึงถูกตีหนัก มาระยะหลังสังคมเปลี่ยน คนที่นับถือคุณพ่อมีมากขึ้น ก็เลยมีการ

ยกย่องเชิดชูคุณพ่อ”

เดือนกรกฎาคม 2542 “จอห์น” พบอาจารย์ บัวยเป็นครั้งสุดท้าย

“ผมไปพบปะหาทางไปประชุมที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ และไปเยี่ยมคุณพ่อที่ลอนดอน ผมและครอบครัวพาคุณพ่อไปเที่ยวทะเล คุณพ่อก็เหนื่อยหายใจไม่ค่อยได้”

ทำไมไม่แจ้งข่าวการเสียชีวิตของอาจารย์บัวยในทันที

“ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของครอบครัว คุณแม่เองก็ต้องการความเป็นส่วนตัวในครอบครัว เพราะการนำศพมาเมืองไทยเป็นเรื่องใหญ่มาก เราเคยกำหนดไว้แล้วว่าจะไปตั้งศพคุณพ่อที่อังกฤษ

การหาเป็นเรื่องราวส่วนตัวของครอบครัว เพราะหากประกาศก่อน อาจมีคนบินมาเคารพศพ เพราะคนรู้จักคุณพ่อมีมาก และลักษณะของศพก็ต้องการอยู่อย่างเป็นส่วนตัวกับคุณพ่อดำเนินการ

ในสังคมภายนอก คุณพ่ออาจกว้างขวาง แต่ถ้าในครอบครัวแล้ว คุณแม่ถือเรื่องส่วนตัวส่วนตัวมาก เพราะฉะนั้น จะมีเฉพาะญาติของครอบครัวที่ใกล้ชิดในวันเผาศพในอังกฤษ คือ มีะของ ผม หลานๆ ของคุณพ่อ พร้อมกับคุณแม่

คุณแม่บอกว่าให้ออกข่าวในวันเผา หลังจากนั้นก็ให้นำอัฐิกลับเมืองไทย ส่วนทางเมืองไทยจะทำอย่างไรก็ได้”

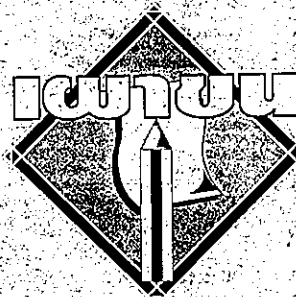
วันนั้น คนไทยได้ดูเสียง “คนดี” ไปอีกคนหนึ่ง อย่างเจ็บปวด คนที่เคยหาคุณพ่อประโยชน์ให้แผ่นดินเกิดอย่างมากมาย แต่วาระสุดท้ายของชีวิตกลับไม่มีโอกาสทำในแผ่นดินที่เขาคิดว่าคุณพ่อประโยชน์ไว้

อาจารย์บัวย อิงภากรณ์ ลินแล้ว แต่ความคิดและแบบอย่างการมีชีวิตของท่านยังคงดำรงอยู่

“ตายแล้ว เฝ้ามองเด็ก อย่างนี้ คุณแม่จะได้มีดีนอาศัยและทำกิน และอย่าทำทำพิธีต้องในงานศพให้หน่วยไป” (คุณภาพชีวิต ปฏิทินแห่งความหวัง จากครม.มาว่าถึงสิ่งตกทอด)

บทเรียนเรื่องการมีชีวิตที่เรียบง่าย ไม่มัวมวนใครของอาจารย์บัวย เป็นบทเรียนที่มีค่าจาก “ข้อเขียน” เพียงอย่างเดียว หากท่านยังคงอยู่ด้วยการลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง

แม้วันสุดท้ายของชีวิต ●

ละคร

● **ลง สกาวออลเกอรี่**

จำลอง EPISODE 2
(ปก สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 8-14 ส.ค. 12)

อ้อ ที่กินเจ ที่แท้ก็เป็น “เจได” นี่เอง

● **ความเห็นทูต**

เมื่อ ‘องอาจ’ ไม่ ‘องอาจ’
(พุทธประสาธน์ เน้นสุดสัปดาห์ 5-11 ส.ค. 42)

แต่ไอ้คิดว่า มร.องอาจแก่ ‘องอาจ’ มากไปหน่อยนะ

● **หนี้ไม่สิ้น**

นักสู้กับศักราชอีก

วิกฤตหนี้รัฐบาลเล็ก

ใกล้ถึงวันสิ้น ‘ชวน’

(ปก เน้นสุดสัปดาห์ 5-11 ส.ค. 42)

อ้าว ถ้าสิ้นจริงๆ แล้วใครจะใช้หนี้

จำเนียร

บทความพิเศษ

• พล.ต.อ.ส้าง บุนนาค •

กรณีเหตุการณ์ 6 ตุลาคม ที่เกี่ยวข้องกับ ดร.ป๋วย

6 ตุลาคม 2519 ผมรับราชการเป็น รอง ผกก.2 บ. และรับผิดชอบหน่วยคอมมานโด ซึ่งฝึกกำลังอยู่ 3 กองร้อย ภารกิจขณะนั้นหนักมาก เนื่องจากมีการประท้วงกันทุกวัน วันละ 4-5 แห่งเป็นอย่างน้อย

นอกจากการชุมนุมประท้วงกันแล้ว ยังมีกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับนักศึกษาที่ขับไล่เผด็จการเมื่อ 14 ตุลา หลายกลุ่ม คือ กระทั่งแดง นำโดย พล.ต.สุทธยา เทพหัสดิน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาอาวุโส

กลุ่มแนวพลเป็นกลุ่มร่วมพลังที่จัดตั้งขึ้นโดยฝ่ายรัฐบาลมี ดร.วัฒนา เชื้อวิมล ออกหน้าแสดงเป็นตัวหน้า

กลุ่มลูกเสือชาวบ้าน ซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด มีแกนนำทุกเขตใน กทม. และต่างจังหวัด

กลุ่มข้าราชการที่ได้รับการปลดปล่อยจากการใช้อิทธิพลที่ได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายรัฐบาลบางคน และผู้ใหญ่ในกรมตำรวจ

จากการประท้วงเรียกร้องต่างๆ และจากการเผชิญหน้าของกลุ่มต่างๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากความคิดเห็นทางการเมืองไม่ตรงกัน ทำให้สถานการณ์บ้านเมืองในขณะนั้น บรรดาภาคีสมัครใจ แบ่งพรรคแบ่งพวก พร้อมทั้งเผชิญหน้ากันทุกขณะ

เหตุการณ์ได้ค่อยๆ ทวีความรุนแรงขึ้นเป็นระยะๆ เป็นเหตุให้ความวุ่นวายกันจนกระทั่งได้รับความรุนแรงมากขึ้น นักศึกษาส่วนหนึ่งทยอยเข้าไปชุมนุมอยู่ที่ธรรมศาสตร์

ประชาชนที่อยากรู้เหตุการณ์ กลุ่มที่ต่อต้านนักศึกษา เช่น กลุ่มกระดังงา นวล ลูกเสือชาวบ้าน และประชาชนที่ไม่เห็นด้วยกับการกระทำของชาวบ้าน เจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาล ตร.ต. และกองปราบปรามภายใต้การบังคับบัญชาของผม ได้ถูกระดมกำลังมาป้องกันและระงับเหตุไม่ให้กลุ่มชนที่มีแนวคิดทางการเมืองแตกต่างกัน เกิดการปะทะกัน และอาจกลายเป็นเรื่องวุ่นวายใหญ่โดยขยายวงกว้างมากขึ้น

ได้แบ่งหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบให้เกิดความชัดเจนในกฎปฏิบัติ เมื่อเหตุการณ์ถึงขั้นจึงเป็นออกมาจากธรรมศาสตร์ เหลือร้อยละห้าหน้าที่จะป้องกันได้ ส่วนอำนวยการ (ฝ่ายหน้าของรัฐบาล ซึ่งขณะนั้นได้รับรายงานถึงความรุนแรงที่เกิดขึ้น) ได้สั่งการให้ผู้บังคับบัญชาระดับสูงทั้งตำรวจและทหารให้พร้อมแก้ปัญหา ในส่วนของกรมตำรวจมีทั้งระดับรองอธิบดี ผู้ช่วยอธิบดี ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล มากำกับดูแลพิจารณาสั่งการ

เมื่อเห็นว่าเหตุการณ์ลุกลามมากขึ้น ภายนอกเริ่มมีคนตาย ส่วนภายในที่ถูกยิงเข้าไป ไม่ทราบว่าการตายหรือไม

ในที่สุดได้มีการสั่งการให้กองบิน ประส. (บินไร้แสงสะท้อนตอนหลัง) เข้าไปสกัดด้านกำแพงตรงข้ามวัดมหาธาตุฯ 1 นัด กระสุนที่ใช้อ้างเป็นกระสุนซ้อมยิง เพื่อให้เกิดควันไฟ เพื่อทราบตำแหน่งกระสุนตกที่มีอันตราย เสียระเบิดจากปืน ประส. ที่ยิงไปดังมาก นักศึกษาหวาดกลัวมาก เมื่อได้รับคำสั่งจากเครื่องขยายเสียง ให้ทุกคนเข้ามาอบตัว

นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ยินยอมมอบตัว

บางคนที่ได้รับบาดเจ็บจากการซุ่มยิงต่อสู้ แพทย์และนักศึกษานพทย์ ได้ช่วยกันนำไปรักษาที่ศิริราช โดยลงเรือข้ามฟากไป

ระหว่างซุ่มยิงกันอยู่เป็นเวลาใด ผมจำไม่ได้ ได้รับวิทยุจากผู้บังคับการกองปราบฯ พล.ต.ต.สงวน คล่องใจ สั่งการให้ผมเดินทางไปที่ท่าเทียบรัฐบาลโดยเร็วด่วน เนื่องจากประชาชนที่ไม่พอใจรัฐบาลในขณะนั้นบุกเข้าไปในท่าเทียบ โดยมีคำสั่งให้รักษาความปลอดภัย หรือหาทางพาท่านนายฯ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช ออกจากท่าเทียบรัฐบาลให้ได้

ผมจึงได้มอบหมายให้ผู้บังคับบัญชารองปฏิบัติหน้าที่ที่ธรรมศาสตร์ ส่วนผมกับพวกจำนวนหนึ่งได้รับหน้าที่ส่วนหนึ่งเดินทางไปยังท่าเทียบรัฐบาลเข้าไปพบ คุณสรวุฒ นิยมทรัพย์ เลขานุการนายกรัฐมนตรี

ได้รับทราบข่าวว่า พล.ต. นายฯ มีความประสงค์จะลาออก เพื่อให้เกิดความสงบสุข มี ส.ส. ส่วนหนึ่งเห็นด้วย อีกส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วย ตัวคุณสรวุฒ นิยมทรัพย์ ก็ถูกคุมขังอยู่ ไม่กล้านำปาลาออกที่พิมพ์เสร็จแล้วไปเสนอนายฯ

หลังจากการหารือกับคุณสรวุฒ, ม.ล.เสรี ปราโมช กับพวก ส.ส. เห็นด้วยกับการปลดปล่อยสถานการณ์ โดยให้ท่านนายฯ ลาออก ได้ขุดุดังนี้

นำทั้ง 2 ฝ่าย คือ ท่านนายฯ และฝ่ายทหารได้เจรจาหรือแก้ไขร่วมกันก็จะ เป็นประโยชน์ ผมจึงได้รับปฏิบัติ

ผลการปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมายดำเนินการไปได้ด้วยความเรียบร้อย เมื่อนายฯ นายฯ ไปพบกับคณะทหารแล้ว ด้วยความห่วงใยเหตุการณ์ทางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผมได้วิทยุสอบถามปรากฏว่า เหตุการณ์ได้สงบลงแล้ว ไม่มีผู้ใดได้รับอันตรายจากอาวุธปืน ประส. มีเพียงกระเจกแตก

ประมาณ 2 ทุ่ม ได้ขออนุญาตกลับบ้าน ถนนแจ้งวัฒนะ เพื่ออาบน้ำและเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย เนื่องจากไม่ได้กลับบ้านมา 3-4 วันแล้ว ระหว่างที่เดินทางมาถึงแยกบางเขน ได้รับวิทยุสั่งการโดยตรงจาก พล.ต.ต.สงวน คล่องใจ ผู้บังคับการกองปราบฯ ให้รีบเดินทางไปที่สนามบินดอนเมืองโดยด่วนเพื่อป้องกันช่วยเหลือ ดร.ป๋วย อึ้งภากรณ์ ให้รอดพ้นจากการทำร้ายจากกลุ่มประชาชน พวกแนวพล และกระหังแดงให้ได้ จึงได้รับเดินทางปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งรับขึ้นไปต่ออาคารออกอีก 2 เมื่อกำลังไปพบกลุ่มชนไม่สามารถแยกพวกได้ยืนอยู่ที่อาคารขาออกด้านนอก ซึ่งสามารถมองเห็นเหตุการณ์จากไปถึงจุดตรวจของตรวจคนเข้าเมืองได้

ทันใดนั้นได้รับรายงานทางวิทยุว่า รถเบนซ์

450 รุ่นใหม่ที่มีคนมาจากหอพักเพื่อสะดวกในการติดต่อสื่อสาร เนื่องจากเป็นรถที่ติดโทรศัพท์อยู่ในรถ ได้ถูกทุบตีทั้งคัน เนื่องจากเข้าใจว่าเป็นรถของ ดร.ป๋วย

ผมจึงได้รับเดินทางไป ดร.ป๋วยที่กำลังโทรศัพท์อยู่ โดยบอกว่า อาจารย์รีบเข้าไปหา ดร.ป๋วยใน ชุด 2 ครั้ง ทำหน้าที่พยาบาลต่อโทรศัพท์ต่อผมจึงปิดโทรศัพท์ที่หอพักของท่าน และกระซิบท่านเพื่อนำเข้าไปในห้องของท่าอากาศยาน

เมื่อเข้าไปในห้องและเห็นว่าปลอดภัยแล้ว จึงได้กราบทูลและแนะนำตัวว่าผมเป็นลูกศิษย์ท่านที่ธรรมศาสตร์ ที่ได้แสดงกิริยาอ่อนน้อมกับอาจารย์ ก็เพื่อแสดงให้กลุ่มพลั้งชั่งนอก เข้าใจว่าผมไม่ใช่พวกเดียวกับอาจารย์

ดร.ป๋วยได้บอกกับพวกผมและเจ้าหน้าที่ท่าอากาศยาน คุณภากร ตม. ว่าที่เมื่อเจอผมเพราะไม่มีเงินติดตัวมาเลย ต้องมาติดต่อด่านทูตอังกฤษช่วยติดต่อที่บ้านให้เอารถมารับ

เจ้าหน้าที่หลายนายได้บอกว่าผมเป็นลูกศิษย์และมีหลายคนรวบรวมเงินมอบให้อาจารย์ ท่านก็รับไป เมื่อเจ้าหน้าที่เช็กตัวเสร็จก็รีบนำท่านขึ้นเครื่องบินที่กักตัวไว้รับรายงานว่านักบินไม่ยอมบิน ถ้าอาจารย์เดินทางเที่ยวนี้ ผมพร้อมกับอาจารย์จึงกลับลงมา

เมื่ออาจารย์ลงจากเครื่องบิน ดร.วัฒนา เชื้อวิมล และนายทหารหลายคนได้มารับตัวอาจารย์ไป

การจากไปของอาจารย์ในครั้งนี้ ผมและเพื่อน ๆ ที่เป็นลูกศิษย์ทุกคนรู้สึกเศร้าสลดเสียใจเป็นอย่างมาก เนื่องจากท่านเป็นผู้หนึ่งที่ยึดมั่นในความรับผิดชอบไม่ยอมให้ใครเข้ามายุ่งเกี่ยวกับสถาบันการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งธนาคารชาติ ถึงแม้ว่าในขณะนั้นจะเป็นรัฐบาลเผด็จการก็ตาม หากมีคนอื่นอย่างท่านสืบต่อเป็นทายาทเจริญรอยตามท่าน รักษาจรรยาบรรณในวิชาชีพโดยมีจุดยืนที่แน่วแน่มั่นคงแล้ว ประเทศเราคงไม่ต้องประสบภาวะการเป็นเมืองขึ้นทางเศรษฐกิจเช่นทุกวันนี้

เรื่องของความขัดแย้งของคนในชาติ เป็นเรื่องของแนวความคิดทางการเมือง ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์และกาลเวลา บัดนี้กาลเวลาได้พิสูจน์ให้เห็นว่า พวกที่เคยมีแนวความคิดไม่ตรงกัน ณ วันหนึ่งก็ร่วมกันได้ การจากไปของอาจารย์คงทำให้หลายคนได้เกิดความคิดที่ดีที่จะท้าวใจแผ่นดินเกิดมากขึ้นกว่านี้ หันกลับมาเอาอย่างการยึดมั่นต่อจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีความกล้าหาญเด็ดเดี่ยว ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละทั้งส่วนตัวและบ้านเมือง

ในฐานะที่เคยเรียนที่ธรรมศาสตร์ เป็นเสมียนลูกศิษย์คนหนึ่ง ประทับใจที่ท่านเป็น ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ ในสมัยนั้นเผด็จการครองเมืองจอมพลถนอมฯ อนุชรี มีอำนาจมาก แต่ธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ดร.ป๋วย เป็นผู้ว่าการอยู่เป็นสถาบันเดียวที่รัฐบาลในสมัยนั้นไม่กล้าแตะต้อง

ในช่วงที่เกิดเหตุการณ์ 6 ตุลาคม ผมได้เข้าใจ ดร.ป๋วยว่าท่านไม่มีความปรามาศนักศึกษา แต่ต่อมาเข้าใจว่า เพราะ ดร.ป๋วยซึ่งต่อสู้กับเผด็จการมาตลอดและท่านต้องต่อสู้กับระบบกับอำนาจเผด็จการ

ผมชื่นชมคนที่ซื่อสัตย์ ไม่เกรงกลัวกับอำนาจที่ไม่ถูกต้อง และใครก็ตามที่มีความกล้าหาญและยืนหยัดต่อสู้กับความไม่เป็นธรรม ผมจะชื่นชมกับคนเหล่านั้นเสมอ •

สุดสัปดาห์ มติชน

เขียนกระเจิง'แห้ว'กระจาย
วินทร์ เลียววาริณ
แหกโค้ง เบิ้ลซีไรท์

ฉบับประจำวันอังคารที่ 17 สิงหาคม 2542 ปีที่ 19 ฉบับที่ 991 ราคา 35 บาท

Matichon satsapda
V.19
No. 991
August 17
1999

DO NOT REMOVE FROM

CURRENT PERIODICALS ROOM

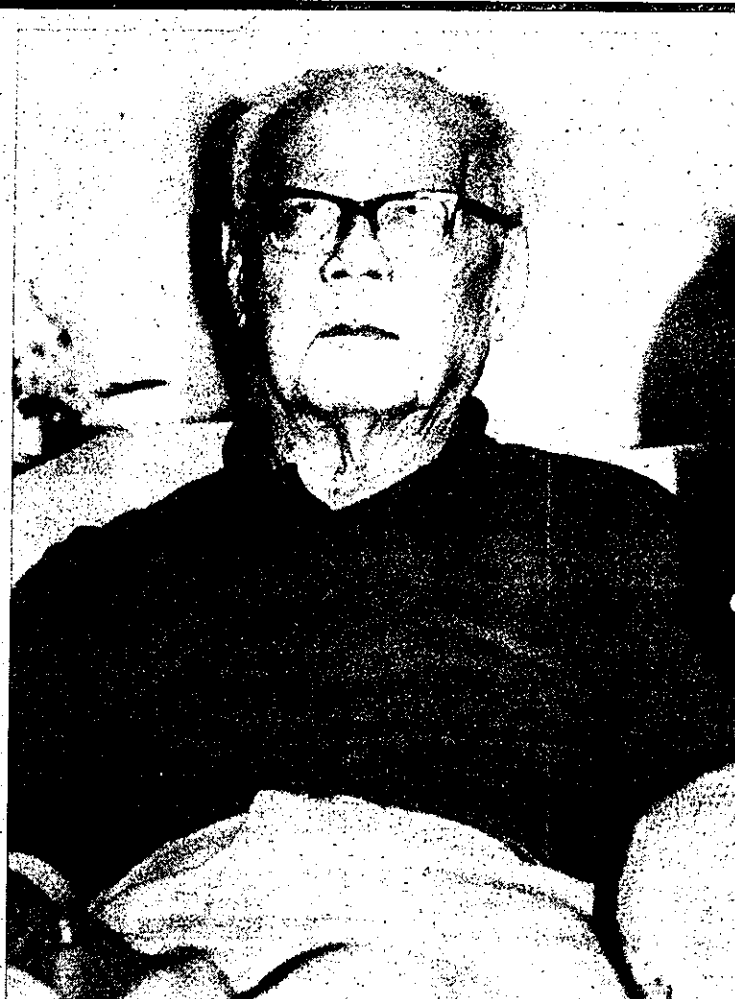
เป็ ข บั น ทึ ก ' กั บ '

' ค ร บั ว บ ' กุ กั บ คั บ '

ให้เป็น ' นาย ก ก '

กรุณาโทรแจ้งห้องฯ PLEASE!

คนไทย

ป่วย	คือไม่ปรกคัม	ปวงคน จนเฮย
อิง	อร่ามนามกล	สุริย์กล้า
ภา	ระเข้มยามยล	เย็นยิ่ง
กรณ์	นอบไททุกหน้า	ถ่อมทำอธรรมเสมอ

ารห์
 รกที่
 ฤฤ
 ะ
 ะ
 รือทะ
 ะ
 นละเมอ
 เล่มหนึ่ง
 เห็นด้วย
 เห็นด้วย
 ึ่งนักที่
 ัน "ผม
 ินติเว
 และมือ
 ายที่จะ
 ได้มา
 ละจาก
 ึ่งเรื่อง
 เห็นทะ
 าระสุน
 ะไปต่อ
 วัศัพท์
 รือนมา
 ่าว่า
 ะ ของ
 ามอยู่
 /โท
 ะนาง
 ะนาง
 ะมือ
 ะผ่าน
 ะนอก
 ะพา
 ะจะ
 ะ แต่

● กมล กมลตระกูล ●

"เราต้องเป็นคนซื่อสัตย์ แสดงออกอย่างซื่อสัตย์ และมีความซื่อสัตย์อย่างเพียงพอที่จะชักชวนสนับสนุนผู้อื่นให้เป็นคนที่ซื่อสัตย์ด้วย"

ปวย อึ้งภากรณ์
ปาฐกถา ปี 2509

คุณเจน คุณโมติ หรือ พี่เทอร์ และ คุณโจ อึ้งภากรณ์ ได้ส่งใบแจ้งข่าวเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2542 ว่า อาจารย์ปวย อึ้งภากรณ์ ว่า คร.ปวย อึ้งภากรณ์ อดีตผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และอดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ถึงแก่กรรมที่บ้าน ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2542 เนื่องจากเส้นโลหิตในช่องท้องโป่งแตก ท่านมีอายุ 83 ปี

การจากไปอย่างไม่มีวันกลับของอาจารย์ปวย นับว่าเป็นความสูญเสียและนำความเศร้าโศกอย่างใหญ่หลวงมาสู่พวกเรา ลูก หลานๆญาติพี่น้องของท่าน ลูกศิษย์ลูกหา ผู้ได้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานของท่าน เพราะท่านเป็นบุรุษบุคคลที่ยิ่งใหญ่ ท่านเป็นทรัพยากรบุคคล และสมบัติของชาติที่คนไทยทุกคนควรจะมีความภูมิใจในตัวตนท่าน

อันที่จริงท่านจากไปแต่ตัวท่านนั้น แต่แบบอย่างของชีวิต ผลงานในด้านความคิด ด้านอุดมคติ ด้านการบริหาร ด้านการศึกษา และด้านอื่นๆ อีกมากมายที่เราควรจะได้ศึกษาและสืบทอดต่อไป

คุณสมบัติที่เด่นที่สุดของอาจารย์ปวย คือการเป็นนักบริหารที่มีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรม มีจริยธรรมและศีลธรรมเป็นเครื่องชี้นำชีวิต และการงาน

ท่านใช้ชีวิตอย่างสมถะและเป็นแบบอย่าง มีความเมตตาต่อผู้อื่น ผู้ได้บังคับบัญชา และลูกศิษย์

และท่านมักหาโอกาสส่งเสริมลูกศิษย์หรือผู้บังคับบัญชาให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อะไร เพื่อจะได้มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

ในยุคที่ท่านเป็นผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย คำของเงินบาทแข็งปึก และมีเงินหมุนสำรองและทองคำสำรองอย่างเหลือเฟือด้วยฝีมือการบริหารงานของท่าน

ท่านมีความกล้าหาญในการเผชิญหน้ากับความไม่ถูกต้อง หรือเรียกร้องความถูกต้อง เช่น กรณีคดีด้าน พลเอกเผ่า ศรียานนท์ ซึ่งท่านอาจคำฟ้า ในเรื่องที่ต้องการเปลี่ยนโรงพิมพ์ธนบัตรจากบริษัท ไทเทค แอสเซอรี่ ประเทศอังกฤษ ไปพิมพ์ที่อเมริกาแทน

และ ยังคัดค้านไม่ให้การเมืองเข้ามาแทรกแซงการแห่งประเทศไทย

แต่เมื่อท่านลาออกไปแล้ว ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยคนหลังๆ ขาดความกล้าหาญ และจริยธรรมอย่างท่าน ผลก็เป็นอย่างที่เราทราบกันดีคือวิกฤตเศรษฐกิจครั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยมีส่วนที่ต้องรับผิดชอบอย่างปฏิเสธไม่ได้

อีกกรณีหนึ่งคือ การเขียนจดหมายถึงผู้

การวะและสืบทอด ปณิธาน อาจารย์ปวย อึ้งภากรณ์

ใหญ่บ้าน ท่าน เกียรติศักดิ์ หรือ จอมพล ถนอม กิตติขจร ซึ่งได้ก่อการปฏิวัติและกุมอำนาจอย่างเบ็ดเสร็จให้คืนรัฐธรรมนูญให้กับประชาชน และจัดให้มีการเลือกตั้งตามครรลองของระบอบประชาธิปไตย

ตัวอย่างที่กลายเป็นเพียงส่วนน้อยนิดของชีวิตที่ยิ่งใหญ่ของท่าน

อาจารย์ปวยเป็นนักเศรษฐศาสตร์ แต่ท่านหาได้ว่างใจนักเศรษฐศาสตร์อย่างเต็มร้อยนัก ท่านได้ปาฐกถา เดือนสิงหาคม

"ไม่ช้าสมัยอีกสักวันๆ ทุกวันนี้ มีการทำบาป และก่ออาชญากรรมในนามของนักเศรษฐศาสตร์ในระบบเศรษฐกิจและการพัฒนาเศรษฐกิจ"

ปาฐกถาปี 2509

วิกฤตเศรษฐกิจเมื่อ 2 ปีที่แล้ว ได้เป็นเครื่องยืนยันถึงวิสัยทัศน์ของท่านอาจารย์ปวย ซึ่งมีหลายคนที่กล่าวหาว่า เป็นเพราะอคติของท่านนั่นเองที่เป็นผู้ก่อและต้องมีส่วนรับผิดชอบต่อวิกฤตและปัญหาในธนาคารแห่งประเทศไทยในครั้งนี้ แต่อันที่จริงคำเตือนสติที่ได้ชี้ให้เห็นว่าเป็นเรื่องของตัวบุคคลคนหนึ่ง

ถ้าจะให้สรุป คุณูปการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของท่าน คืออาจารย์ปวยท่านต้องการเห็นสังคมไทยปกครองด้วยระบอบ "ประชาธิปไตย" ซึ่งท่านเสนอคำนี้ขึ้นมาแทนคำว่า "ประชาธิปไตย" และระบอบประชาธิปไตยนั้นยังไม่เกิด หรือ เป็นจริงขึ้นในสังคมไทย จึงเป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องสืบทอดปณิธานของท่านในการร่วมกันสร้างระบอบ "ประชาธิปไตย" ขึ้นมาให้ได้ เพื่อเป็นการแสดงความเคารวะ และรำลึกถึงท่าน ที่ดีที่สุดสำหรับคนรุ่นหลัง

อาจารย์ปวยได้อธิบายความหมายของคำว่า "ประชาธิปไตย" ไว้ในหนังสือ "สันติประชาธิปไตย" ซึ่งจัดทำขึ้นโดยสำนักพิมพ์เศสศิลป์ ดังนี้

"ประชาธิปไตย เป็นคำที่ผิดเพี้ยนจากการใช้ภาษาประชาธิปไตย เพราะในวงการเมืองนั้น คำว่าประชาธิปไตยได้ใช้กันจนเลือน เช่น ในโรงเรียนไทยแม้จะอยู่ในระบบเผด็จการ เขาก็ยังสอนให้นักเรียนท่องว่าประเทศไทยเป็นเสรีประชาธิปไตย อีกประการหนึ่ง การเป็นประชาธิปไตยนั้น ถ้าไม่อาศัยหลักธรรมแล้ว ย่อมไม่สมบูรณ์และบก

พร่อง เพราะถึงแม้จะปกครองกันด้วยเสียงข้างมาก ถ้าเสียงข้างมากไม่เอียงไปเชิงพาลแล้ว ก็ต้องเปิดโอกาสให้เสียงข้างน้อยสามารถถกเถียงเรียกร้องให้มีสิทธิแสดงความคิดเห็นได้จึงจะเป็นธรรม"

อาจารย์ปวยได้อธิบายต่อไปว่า

"หลักประชาธิปไตยเป็นหลักการกว้าง มีองค์ประกอบเป็นแก่นสาร 2 ประการ คือ เสรีภาพและสิทธิของแต่ละคน (จำกัดความตามเอกสารสหประชาชาติเรื่องสิทธิของมนุษยชน) ภายในขอบเขตที่ไม่ทำลายเสรีภาพและสิทธิผู้อื่นนี้ประการหนึ่ง กับอีกประการที่สอง คือ การมีส่วนร่วมในการกำหนดโชคชะตาของสังคมที่เราร่วมอยู่ แต่ละคนมีสิทธิหน้าที่เท่ากันในเรื่องนี้ ไม่ว่าจะมีความ เพศ หรือกำเนิดมาอย่างไร หลักการนี้เป็นหลักการตามพุทธศาสนา คือ การทำ "สิ่งกรรม" ซึ่งหมายถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ นั้นเอง"

"ในประเทศที่มีประชากรรวมในการปกครองใครจะมีความเสมอภาคในสิทธิการเมืองได้ ก็กระทำได้อย่าง จะเป็นคอมมิวนิสต์ สังคมนิยม เสรีนิยม อนุรักษนิยม หรือ จะซ้ายจัด หรือขวาจัด ชอบอย่างใดก็ทำได้ทั้งนั้น แต่มีเงื่อนไขอยู่สองอย่างคือ (ก) ต้องยอมให้อันคิดแตกต่างกับตนได้ หรือ ยอมให้มีพรรคการเมืองหลายๆ พรรค (ข) จะไม่ผูกไม่เขียนหรือใช้กำลังรุนแรงทำลายผู้อื่น หรือความคิดของผู้อื่น ซื่อเป็นหลักการหมายความว่าความแตกต่างมีความยุติธรรมแล้ว"

"ประชากรหรือธรรมเป็นอำนาจไม่ใช่อำนาจเป็นธรรม บ้านเมืองที่มีประชากรนั้นต้องมีข้อแม้ ไม่ใช้ปกครองกันตามอำเภอใจของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง"

อาจารย์ปวยมีความหวังว่า

"ในสังคมที่มีประชากรรวมเราจะต้องแก้ไขปัญหาระหว่างหรือความแตกต่างระหว่างรัฐบาลกับประชาชน เจ้าหน้าที่กับราษฎร หญิงกับชาย คนมีกับคนจน ท้องถิ่นกับศูนย์กลาง ท้องถิ่นกับคนกลาง การมีโอกาสด้านสุขภาพอนามัยกับการปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ฯลฯ ทั้งนี้ มิได้เกิดจากสิทธิเมืองหรือสิทธิอื่นใด เป็นเรื่องของความชอบธรรม ความเมตตาการุณ การเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การปรองดองกัน และการที่มีผู้แทนราษฎรเป็นปากเป็นเสียงให้แก่ผู้ที่ยาก การมีอิสระที่จะรวมตัวกันเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน กับความสำนึกถึงศักดิ์ศรีของมนุษยชาติทุกคน ซึ่งควรเคารพไม่ว่าฐานะกำเนิดของเขจะเป็นอย่างไร ย่อมสามารถช่วยให้เราแก้ปัญหาต่างๆ ที่ว่านี้ได้โดยสันติภาพ"

ในด้านวิธีการ อาจารย์ปวยได้เสนอว่ามีความสำคัญสอง สันติวิธี ด้วยเหตุผลดังนี้

"ไม่ว่าวิธีอันใดที่ได้มาซึ่งประชาธิปไตย นอกจากสันติวิธี การใช้อาวุธประทุพาระหว่างกันเพื่อประชาธิปไตยนั้น แม้จะสำเร็จ อาจจะได้ผลเพียงชั่วคราวเท่านั้น จะไม่ใช่ประชาธิปไตยถาวร เมื่อฝ่ายหนึ่งใช้อาวุธแล้วฝ่ายหนึ่งแพ้ ก็ย่อมคิดใช้อาวุธตอบ เมื่ออาวุธปะทะกันแล้วจะรักษาประชาธิปไตยไว้ได้อย่างไร"

แม้ว่าแนวทางของอาจารย์ปวยที่เสนอออกมาจะเต็มไปด้วยเหตุผล และเลือกหนทางสันติวิธี แต่ท่านก็ไม่วายถูกกลบเกล็น ถูกทำร้ายในด้านชื่อเสียง เมื่อหาเรื่องจับผิดท่านไม่ได้ ก็เอาเรื่องข้อชาติมาโจมตี

แต่ท่านก็ได้เสนอหลักการมาตอบได้อย่างง่าย ๆ ดังนี้

"เกิดเป็นคนไทย กินข้าวไทย ต้องเป็นคนไทย"

ถ้าหากว่ารัฐบาลเดินตามหลักการนี้ ปัญหาการปะทะ และความขัดแย้งของชนกลุ่มน้อย และชาวเขาที่ดำรงอยู่ในปัจจุบัน และอาจจะขยายเป็นความรุนแรงมากขึ้นในอนาคตก็เพราะว่ารัฐไม่ได้ยึดหลักการนี้

ในคำไว้อาลัยที่อาจารย์ปวยเขียนเป็นอนุสรณ์ในการจากไปของ คุณหญิงสุภาพ ยศสุนทร เพื่อนร่วมงานที่เคารพและแห่งประเทศไทย ในเดือนสิงหาคม 2517 ได้แสดงถึงความรักและ การกตัญญูด้านต่างๆ อย่างถูกต้องชีวิตการทำงานเพื่อชาติและสังคมของท่าน จนกระทั่งท่านต้องเขียนห้องตอนตาย ออกมาดังนี้

"ในการต่อสู้เพื่อเสรีภาพของพวกเราทั้งในและนอกสถานติบัญญัติระหว่าง 2 เดือนที่ผ่านมาฉัน จริตดังที่คาด ผมมีเรื่องได้แย้งอยู่เสมอต่อการกีดกันกีดกัน การบิดเบือนและกระทำการไปปดมดเท็จกันซึ่งๆ หน้า ถ้าเป็นปฏิปักษ์แบบเปิดเผยตรงไปตรงมา ผมยินดีต้อนรับ แต่ถ้าเป็นปฏิปักษ์แบบเดิมไปด้อยเล่ห์กระเท่ห์ ผมก็ได้แต่คร่ำใจ คำเรียกร้องเพื่อเสรีภาพแห่งความรู้สึกรับผิดชอบชีวิต ได้ถูกตราหน้าประหนึ่งว่าเป็นการคนในช่องอในกระดุก เป็นการหลอกลวง ไร้ศีลธรรม และทรยศเสรีภาพทางวิชาการ ถูกโจมตีว่าเป็นลัทธิอันตรายเมื่อเพื่อน และผมสนับสนุนให้มีเสรีภาพในความเชื่อทางการเมือง เราถูกตราหน้าว่าเป็นคอมมิวนิสต์ผู้พัวพันที่จะทำลายสถาบันพระมหากษัตริย์ หายที่สุดเมื่อปฏิปักษ์ของพวกเราปัญญาที่จะหาเหตุผลมาโต้แย้งก็หันมาเล่นงานเรื่องข้อเสียที่เป็นเงินของ ผม ซื่อเป็นเงินของ ผม แม้กระทั่งข้อเสียกรยาของหมักไม่ละเว้น

ในการเขียนถึงเรื่องนี้ ผมไม่ได้ตั้งใจจะให้ใครๆ อย่างน้อยที่สุดคุณคนหนึ่งละ ให้รู้สึกเสียใจแทนผม ผมเพียงต้องการแสดงความยินดีกับคุณในความจริงที่ว่า การต่อสู้ของคุณนั้นยุติลงแล้ว เพื่อนๆ และผมต้องรับภาระหนักขึ้นอีกในการต่อสู้ ไม่ว่าคุณจะหันเหหรือหรือไม่ก็ตามก็ไม่สำคัญกว่าโดยเฉพาะในเรื่องเสรีภาพ สิ่งที่สำคัญกว่าคือ ความจริงที่ว่า คุณกับผมได้เห็นพ้องต้องกันว่าอุดมการณ์นั้นมีค่าควรแก่การต่อสู้ แม้มองไม่เห็นชัยชนะ"

การแสดงความเคารวะ การแสดงความกตัญญูคุณปวย การแสดงความระลึกถึง และการเข้าร่วมพิธีกรรมที่ดีที่สุด ที่ อาจารย์ปวย อึ้งภากรณ์ จะดีใจ ถ้าหากวิญญาณของท่านมารับทราบได้ นั่นคือ การสืบทอดปณิธาน ความหวัง และความฝันของท่านที่ต้องการให้ประเทศไทยปกครองด้วยระบอบ "ประชาธิปไตย" โดยการมีส่วนร่วมกันสร้างให้เป็นจริงกันขึ้นมา อันจะเป็นการก่อปฏิวัติของชาติในขณะนี้ได้

ขออำลาคุณของท่านว่า
"อุดมการณ์นั้นมีค่าควรแก่การต่อสู้ แม้มองไม่เห็นชัยชนะ" ●

● **วืรกร ตรืเศศ** ●

ผมเองก็ได้เขียนเช่นกันในมติชนรายวัน 12 สิงหาคม 2542 โดยแสดงความเห็นว่า การเป็นคนดี

คนเหล่านี้จำนวนมากมีชื่อเสียงรู้จักกันสังคม แต่ก็ยังคงรู้สึกเช่นนั้นกับอาจารย์ไม่ได้ บางคนนั้น ไม่ชอบอาจารย์ก็เพราะมีนิสัยวานิจฉะไรชยาดรอน เป็นเจ้าเรือน ไม่ต้องการให้มีคนเด่นคนดิมมาาบ โศภิมันแต่กระพริกวิน ทั้งๆ ที่ตนเองนั้นโดยเนื้อที่ ลึกก็ไม่ได้มีความเด่นวิเศษอะไรในด้านคุณธรรม

นับแต่ความนั้นเป็นต้นมา ศัตรูของท่านก็สนุก
มาก เมฆเหวว่าว่าท่านมิได้เป็นคนเขียนบ้าง ท่าน
ต้องการล้มล้างบ้านเมืองบ้าง อยากเป็นใหญ่เป็นโต
โดยใช้หนังสือบ้าง ฯลฯ ดังนั้น ความเข้าใจผิดจึง
ขยายไปใหญ่โต

เมื่อกระแสนิยมของนักศึกษาตกลง ฝ่ายชายเริ่มอ่อนแอ ฝ่ายชาวที่ถือการทาสฝ่ายชายไว้ที่หน้าอก ก็วางแผนและดำเนินการที่หน้าอกเป็นกระบวนการ โดยหลักฐานว่าลดโทษหรือรับส่วนแบ่งอย่างเต็มที่ก็ อาจารยบัณฑิตซึ่งเสียชีวิตจากทำร้ายมาเป็นลำดับโดยสืบทอดมา ก็ยังถูกทำร้ายนั้น ฝ่ายชาวต้องทาสอาชญากรรม ซึ่งลดทอน

● เสรี พงศพิศ ●

ผู้นำชาวบ้านเหล่านี้ไม่ได้ “การศึกษา” สูงระดับปริญญา ไม่ได้
 จบในมหาวิทยาลัย แต่ผ่าน “กาเรียนรู” ผ่านนหลายปี สบ
 ปรียนของตัวองและของชุมชนได้ตัวความเ็นใจและตรงกันทุก
 นวาระบบการศึกษาไทยในปัจจุบันนี้แต่ “กาเรียน” แต่ไม่มี

การศึกษาแบบพอเพียง (1)

การศึกษาไทยในปัจจุบันกำลังถูก “แซนคิ่ว” ขึ้นมาใหม่จาก “ข้างบน” จากระบบสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีการสื่อสาร ที่ได้ช่องทางการเข้าถึงของผู้คนจำนวนมากหรืออย่างกว้างขวางไปหมด คนที่เข้าอินเทอร์เน็ตวันละกี่ชั่วโมง ถ้าเขาจะไม่ไปใช้ก็หาเวลาไปทำอะไรอย่างอื่นก็ได้ก็ได้นั้น เจ้าหน้าที่อินเทอร์เน็ตชาวไทยได้ถามว่าพวกเขารู้ว่าจรรยาบรรณเป็นอาทิกับ นวัตกรรมใหม่ทั้งหลายในโลกนี้

พอเพียงทางปัญญา หมายถึงความสามารถพึ่งพาตนเองได้
พอเพียงทางปัญญา หมายถึงความสามารถตัดสินใจได้ สามารถ
เลือกทางชีวิตของตนเองได้ มีความสนใจในชีวิต มีความภูมิใจในตัว
เอง ไม่ว่าจะมีเรื่องหรืออุปสรรคใดก็ตามในชั้นปีต่อไป เพราะชีวิต

นักเรียนนักศึกษาจำนวนมากเริ่ม "กลัว" ภาควิชาดนตรีด้วย

ให้ดูประหนึ่งว่าเป็นบ่อนปราการของฝ่ายชาย
สถานีวิทยุบางแห่งเช่นยานเกราะของทหาร สื่อ
สิ่งพิมพ์และโทรทัศน์บางแห่งร่วมมือกันปลุกเร้า
ลูกเสือชาวบ้าน และประชาชน ให้ใส่ผ้าพันผ้าชาย
ทุกวัน (จำเพลง "หนักแผ่นดิน" ได้ไหม) จนเกิด
เหตุการณ์ 6 ตุลา

ในช่วงนี้ศัตรูของอาจารย์ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะมีส่วนร่วมในการประสานงานกับกลุ่ม
ฝ่ายขวา เช่น กลุ่มนวพล ลูกเสือชาวบ้านบางส่วน
กลุ่มกระหังแดง ฯลฯ การจับจวบโดยคณาจารย์
ที่ถือโทรศัพท์อย่างหยาบคายที่สนามบินดอนเมือง
โดย พ.ต.ท.สกล บุนนาค ถือได้ว่าเป็นจุดสุดยอดที่
ฝ่ายมุ่งทำลายทำกับอาจารย์อย่างสมบูรณ์แบบ

ใครที่อ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ โดย
เฉพาะอย่างยิ่งอ่านข้อเขียนของ พ.ต.ท.สกล บุน
นาค สวรรค์ดูความดังมาของอาจารย์ตลอดอาทิตย์
ที่ผ่านมา คงรู้สึกสังเวชใจ ความจริงก็จะเป็น
ความจริงว่าใครทำอะไร

รายการวิทยุตอนหนึ่งซึ่งรายการหนึ่งซึ่งจัดโดย
ผู้ชายที่มีมายาวนานจนถึงวันนี้ นั้แหละตัวดีนัก ใน
สมัยนั้นดีเสียให้ทำลายอาจารย์ป่วยทุกเช้า ปัจจุบัน
ใครอยากฟังก็เชิญเถิดครับ สำหรับผมหมดศรัทธา
มานานแล้ว

นิยายของคุณสร้างที่ลงมติสิ้นสุดสัปดาห์เมื่ออา
ทิตย์ที่แล้ว ผมไม่เชื่อตัวเอง ดร.เจตต์ ปิ่นทอง
เขาไม่เชื่อ ดร.เชน ธีระวิทย์ ก็ไม่เชื่อ เพื่อนผมก็ไม่
มีใครเชื่อ วันหลังผมจะเอาบทความที่เคยเขียนลงที่
นี้เมื่อ 7 ปีก่อน เมื่อครั้งที่คุณสร้างเล่าตำนานเรื่อง
แรกว่าไม่เคยทำจั่วจวบจนเข้าบับนั้นมาลงอีกสัก
ที

จำได้ว่าตอนนิยายเรื่องที่สองก็คือเพียงปิดมือ
ไม่ใช้คบมือ

และมาถึงนิทานเรื่องล่าสุดนี้ ยอมรับว่าคนจริง
แต่เป็นการเล่นละคร เอ้อ! คนไทยกินกล้วยกัน
หรืออย่างไร

(อย่าคิดว่าคนไทยกินจริงหรือไม่ เอาไว้
ตอนคุณสร้างลงมติครั้งวิเศษมาอีก หรือป่าวที่
ดิษฐ์ของพรรคความหวังใหม่ หรือพรรคไทย
รักไทย ตามที่เป็นข่าว แล้วพวกเราจะบอก
ให้รู้ครับ)

ท กครั้งผมเรียนถึงความอดุจริตของอาจารย์
ป๋วยได้รับจากการมุ่งทำลายโดยสื่อและ
"คนในสื่อไม่ได้" เหล่านี้ จนมีประสิทธิภาพ
ทำให้บางส่วนของสังคมเข้าใจในตัวท่านผิดๆจนถึง
ปัจจุบันแล้ว คอหมอนั้นต้นตอรู้สึกเจ็บปวดว่าคนดี
เมืองไทยไม่ต้องการกันหรืออย่างไร จะเอากันแต่ไอ้
พวกกะล่อน มีหน้าปากก่า มีเงินทองเฉพาะคนมีส
ักดิ์ มีตำแหน่งกันหรืออย่างไรจึงจะเป็นคนดีที่คน
ไทยยอมรับ ดาญไปครึ่งโหม่เสียหน่อยซึ่งชื่นชม
"เพราะคนไทยถือว่าคนตายไปแล้วตั้งนั้นยังมี
ตำแหน่งใหญ่ ก็ยังว่าดี หากมันดีแบบสุกดิบๆ ถ้า
สื่อจะแค่สว่านว่าดาญ โดยไม่สุกดิบพิเศษแถมคำ
ชมจะได้ไหมครับ

ผมตระหนักดีว่าวันเวลาสามารถทำให้ความเข้ม
ขันของความรู้สึกเล็งเล็งเจือจางลงได้ แต่ก็จะเป็น
เหมือนที่ผมเคยเขียนเรื่องอาจารย์ป่วย สำหรับพวก
เราที่ชื่นชมอาจารย์ เพราะเรารู้ว่าอะไรเป็นอะไร
เราอาจสามารถ FORGIVE คนที่ทำชั่วร้ายกับท่าน
อาจารย์ได้

แต่จะใหเรา FORGET นั้น เป็นไปไม่ได้
แน่นอนครับ •

เครื่องเคียงอาหารสมอง เรื่องนี้เป็นเรื่องจริง ภาพ
ยนตร์ "นางงาม" ถึงแม้จะได้รับคำนิยมน้อยอย่างสูง
ทั่วประเทศ ทว่ารายได้กว่า 300 ล้านบาทในสัปดาห์
แค่แปดก็ไม่ได้จูงใจให้เฉพาะอันไกลๆ นั้น
มีบางรอบที่ไม่เต็ม จะว่าคนไม่ชอบก็ไม่ได้ เพราะรอบ
อื่นเต็มแน่นๆ ตามดูจึงรู้ว่า... บรู๊... รอบกลางคืนนั้น
สนุกเฉพาะเวลาดูครับ การรับดูเครื่องกลั่นมันสนุก
หลังหนังเลิก ไม่ค่อยสนุกครับ

น้ำจิ้มอาหารหมอง HAVE YOU NOTICED
THAT IT'S MUCH EASIER TO FORGIVE AN
ENEMY AFTER YOU GET EVEN WITH HIM?

• "หนุ่มเมืองจันท์" •

ไฟต์บังคับ

วก่อนจะเขียนสัปดาห์นี้เรื่อง
"แกรนด์ อัจฉี" โรงหนังเปิดใหม่ของค่าย
อิจฉีในห้างสรรพสินค้าดิศดีฟเวอร์ สยาม
สแควร์ ก็เลยออกเดินทำวิจัยแบบไม่เป็นทาง
การ

ประเด็นที่สงสัยก็คือ โรงหนังสุดหรู "โกลด์
คลาส" ของ "แกรนด์ อัจฉี" ที่ตั้งราคาบัตรไว้
สูงถึง 300 บาท/ที่นั่ง จะมีคนดูหรือไม่

การทำวิจัยแบบไม่เป็นทางการครั้งนี้จะลุย
ไปไกลมาก คือเดินดูในกองบรรณาธิการมิ
ชั่นและประชาชาติธุรกิจ

เดินขึ้นเดินลงดูกับคนประมาณ 10 กว่า
คน

ตั้งคำถามแบบซื่อๆ ว่าจะดูหรือไม่ดู เพราะ
อะไร ตกถึงขั้นสนทนากัน

ก่อนที่จะชวนผู้อ่านถกเถียงด้วย ขอให้ข้อ
มูลเกี่ยวกับโรงหนังแบบ "โกลด์ คลาส" ก่อน
"แกรนด์ อัจฉี" มีโรงหนัง 7 โรง 5 โรง
เป็นโรงธรรมดามีที่นั่งรวม 1,608 ที่นั่ง

ในขณะที่ "โกลด์ คลาส" มี 2 โรง 80 ที่
นั่ง

แต่ที่ "แกรนด์ อัจฉี" ไปไรต์เจ้า "โกลด์
คลาส" อย่างดีก็เพราะเป็น "จุดขาย" ที่ทำ
ให้เกิดความแตกต่างจากโรงหนังอื่น

ที่สำคัญเป็น "ความแตกต่าง" ที่บ่งบอก
"ตำแหน่งสินค้า" ตามที่ต้องการ

คือ "แกรนด์ อัจฉี" ต้องการสร้างภาพ
ยนตร์ให้เป็นโรงหนังระดับหรู จับกลุ่มเป้า
หมายระดับ B+

ไม่ว่าจะมีเป้าหมายให้นิสิตจุฬาฯ ที่สอบตก
แล้วตกอีกใช้วิธีดูหนังแกล้งดีหรือไม่เล่า

อยากได้ B+ ก็ให้ไปดูหนังที่แกรนด์ อัจฉี

ความหรูหราของ "โกลด์ คลาส" ขนาด
ไหน ขออนุญาตประหัยสำนวนด้วยการลอก
ข้อความในเอกสารประชาสัมพันธ์ที่อธิบาย
ลักษณะโรงหนังไฮโซโรงนี้

"โรงภาพยนตร์ที่หรูหราและสะดวกสบายที่
สุดในประเทศไทย

จำนวนที่นั่งรวมในแต่ละโรง 40 ที่นั่ง
ปรกติจากเรื่องหมอบในการชม

ราคาบัตร: 300 บาท/ที่นั่ง รวมเครื่องดื่ม
ต้อนรับ (Welcome Drink)

ห้องจำหน่ายบัตรแยกต่างหากเป็นสัดส่วน
และบัตรดีไซน์ใหม่หรูเป็นพิเศษพร้อมของใส่

อย่างดี

โกลด์ คลาส เลานจ์ หอหวา กว้างขวาง

คิมระหว่างรอมภาพยนตร์
ห้องน้ำแยกต่างหากเป็นพิเศษภายในโกลด์
คลาส เลานจ์

รอบชมที่ห่างพอเหมาะเพื่อเลี่ยงบรรยากาศ
อัดอัดพลุกพล่านบริเวณเลานจ์

เก้าอี้แบบไรฟ้านั่งสูงสามารถปรับเอนนอน
ได้ 180 องศา พร้อมเบาะรองช่วงขาที่นุ่มสบาย
และโต๊ะวางของกว้างคั่นระหว่างเก้าอี้ 2 ตัว

บริการเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่มภายในโรง
ภาพยนตร์โดยโรงรมโนโวเทล กรุงเทพ

บริการพิเศษในการจัดงานสังสรรค์ การชม
ภาพยนตร์หรือสัมมนาเป็นหมู่คณะ

บริการอาหารพร้อมเครื่องดื่มในโรงภาพ
ยนตร์

เคาน์เตอร์รับฝากของก่อนเข้าชมภาพยนตร์
ณ ห้องโกลด์ คลาส เลานจ์

เป็นใจครับ หวังบริการเจิดจ้า

ต้องยอมรับว่าในบรรดาโรงหนังทั้งหมดใน
เมืองไทย เจ้า "โกลด์ คลาส" หูที่สุด

แต่ประเด็นสำคัญอยู่ที่ราคาที่นั่งละ 300
บาท จากระบบราคาบัตรของโรงหนังทั่วไป 80-100
บาท นี่ขนาดลดราคาแล้วนะครับ ตอนแรกเขา
กะตั้งราคาไว้ที่ 350 บาท

300 บาท ดูหรือไม่ดู

ถามเสียงดังแบบพิธีกรรมไฮโซเลย ปากกว่า
เสียงที่ออกมาทั้งหมดจะไม่ดู ทั้งที่คนดูและคน

ตอบล้วน "เสก โลโซ"

ไอโซ "ไอโซ" B+

คนที่ไม่ดู มีเหตุผลเดียว คือแพง

ส่วนคนที่ตอบว่าดู มีหลายเหตุผล ที่มากที่สุด
คือกลุ่มนักวิทยาศาสตร์ชอบการทดลองของ

แปลกใหม่

เรียกว่ากลุ่ม "ครึ่งหนึ่งในชีวิต"

ถามต่อว่าจะมีหนุ่มสาวสาวไปดูไหม

ประเด็นนี้สนุก เพราะสาว ส่วนใหญ่บอก
ว่า "ไม่"

2 คน 600 บาทสู้เก็บเงินหาสาวไปเที่ยวหอ
ริชเช่ดีกว่า

ถามไป ตอบมาแล้วได้ข้อสรุปว่าผู้ชายกับผู้
หญิงคิดไม่เหมือนกัน

ผู้หญิงส่วนใหญ่คิดว่าผู้ชายคงไม่ยอมจ่าย
เพราะคิดแบบ "นักบุญ"

ยิ่งพอบอกว่าถ้าเป็นแฟนกันระดับเตรียมยิต
ต์เรอทีเอ็ม สาวคนหนึ่งบอกว่าแพง ก็เก็บเงินดี
กว่า และคนที่ทำแบบสาวพวกนี้

เว้น" โต๊ะบันเทิงเด็ดสุด เขาอธิบายเรื่องนี้ด้วย
ทฤษฎี "สัมพันธภาพ" ของไอน์สไตน์

"คู่" บอกว่าการจะยอมจ่ายหรือไม่จ่ายขึ้น
อยู่กับความสัมพันธ์ของหนุ่มสาวว่าอยู่ระดับ
ไหน

ถ้าเป็นแฟนกันสนิทเก็บเงินสร้างครอบครัว
สัมพันธภาพแบบนี้ไม่มีทางพุ่งเพื่อย

ยิ่งถ้าแต่งงานแล้ว อย่าว่าแต่ "โกลด์
คลาส" เลย

โรงหนังธรรมดา 100 บาทยังแพงเลย เขารู้
ดีอยู่มากที่บ้านดีกว่า

แต่ถ้าเพิ่งจับกันใหม่ๆ ละก็ "มันไฟต์บับ
คับ" ผู้ใช้ศัพท์ห่วย "เท่าไรก็จ่าย"

ส่วนชวนแล้วสาวจะไปหรือไม่ คราวนี้
พรรคชนหลากหลาย สาวบางคนบอกว่ามีโฆษณา

เรื่องเก้าอี้ปรับเอนนอนได้ ขึ้นไปหนุ่ม
อาท้าวอาอัย

ข้อหาที่ฉลาดจกโรงหนังสำหรับสาว

แต่ส่วนหนึ่งบอกว่าอาจจะไป เพราะอยาก
"ครึ่งหนึ่งในชีวิต" กับเขาเหมือนกัน

เป็นเคนด้ามอยู่นาน ก็เลยเจอสุกกลับบ้าง

"แล้วที่ละ ถ้าอยู่ช่วงไฟต์บับคับ ยอมจ่าย
หรือเปล่า"

ผมนั่งไปพักใหญ่ ใครตรวจแบบนักลงทุน
เมืองจันท์ก่อนถามอย่างถ่อมตัว

"เหมาทั้งโรงเท่าไร"

"ส มชาย" เห็นข้อมูลเรื่องโรงหนัง โกลด์
คลาส ของ "แกรนด์ อัจฉี" แล้วเกิด

ประเด็น

"มร 2 คน 600 บาทยอมจ่ายหรือไม่เล่า"

สมชายถาม "เอา สมมติว่าเป็นไฟต์บับคับ"

"ไฟต์บับคับก็ไม่ไป" หนุ่มมรตอบ "แต่ถ้า
ไฟต์บับคับบับบับ อย่างนี้ไปทำไม"

สมชายหัวเราะชอบใจ ส่วนสาวที่นั่งอยู่
ข้างๆ ยิ้มปลื้ม

"ดูรายละเอียดของ โกลด์ คลาส ชอบตรง
ไหนมากที่สุด" สมชายถามต่อ

"เคาน์เตอร์ฝากของ" หนุ่มมรตอบแบบไม่
ลังเล

"ก่อนเข้าโรงหนัง จะได้ฝากดินไว้ที่เคาน์
เตอร์"

พูดจบเขาก็ทำท่า "อุลตร้าแมน"

ปล่อยแสง แล้วสวมวิญญาณ "เพรียญ

Date: 8/6/99**Publication: The Nation****Section: Headlines**

Praises to the late Dr Puey

The following is a collection of farewells made by friends, ex-foes, former subordinates, colleagues and students, and even acquaintances, of Dr Puey Ungphakorn.

Senator Virabongsa Ramangkura

PUEY Ungphakorn was a brilliant economist and a professional pillar who had inspired a younger generation of economists to pursue their profession with compassion.

"For students of economics, Puey was a role model to emulate on his quest for social justice and on his impeccable ethical standards."

The death of Puey is the loss of one of the country's finest sons. In life, Puey laid the groundwork for banking, monetary and financial standards. He had also instilled a vision of what economists can do to help advance the cause of equity and justice.

In posterity Puey will be remembered as an "economic great," leaving behind a legacy of ground-breaking works on modern economic management.

Among Puey's monumental achievements during his tenure as the governor of the Bank of Thailand were his pioneering works to upgrade the commercial banking system, the high standards for monetary and fiscal discipline, the precedents on banking ethics and his pivotal role in the establishment of the Budget Bureau and the Fiscal Policy Office.

.....

Prime Minister Chuan Leekpai

In his condolences sent to Puey's wife Margaret Ungphakorn, the prime minister praised Puey as a highly respected figure who had contributed much to his beloved country.

"I have known and held Dr Puey with my highest personal regard, recognising his invaluable contributions to Thailand and his esteemed place in the public," he said in the statement.

The prime minister said his government stood ready to assist the Ungphakorn family during the time of grief, although the family had already indicated the wish for a private funeral.

.....

Former prime minister Field Marshal Thanom Kittikachorn

In spite of political changes, Puey Ungphakorn has remained a trustworthy friend. His sincerity, honesty and friendship remains unwavered.

Although Puey wrote a series of open letters urging Thanom to relinquish his dictatorial power, the former military strongman said he and Puey remained friends throughout.

"When in government I received several invaluable advises on economic affairs from Puey. After I retired, Puey visited me in Singapore showing his sympathy about my plight," Thanom recalled.

The former prime minister credited Puey for his groundworks to pave way for the economic "miracle" which the country enjoyed accelerating growth rates in the 1980s.

.....

Deputy Finance Minister Pisit Lee-ahtam

Pisit mourned the death of Puey Ungphakorn as a great loss for the country and as his personal grief to lose a mentor.

"Ajarn Puey is an outstanding model for honesty. He is really a professional who refuses to succumb to the powers-that-be," he said.

Pisit said as a former recipient of the central bank scholarship to do graduate studies in the Netherlands, he was particularly indebted to Puey for giving him the opportunity for growth academically and professionally.

He noted that Puey would remain his professional inspiration, emulating on his advocacy for democracy, social justice, and strict professional discipline.

The minister said his memory of Puey was of a man "who dares to stand up for what is right and never fears the consequences." Puey was a fearless leader but had never been trapped by power, he added.

.....

PM's Office Minister Supatra Masdit

PM's Office Minister Supatra Masdit expressed regret for the death of Puey Ungphakorn

"As one of his students and a staff who had worked closely with him, I was shocked," she said.

"In my heart I will always remember him as the man who laid down the foundation for the development of Thailand's modern economy and as one of the pioneers for rural development," she added.

Supatra said she had coordinated with the Ministry of Foreign Affairs to facilitate the funeral arrangements in London. Puey's family had decided to cremate his body and planned to bring his ashes back to Thailand.

The minister commented that it was too early to form an opinion whether a monument should be built in honour of Puey, saying that the Ungphakorn family should be consulted on this matter.

"Puey is a modest man and he despises the display of extravagance," she noted.

.....

Senate Speaker Meechai Ruchuphan

Puey Ungphakorn is an exceptionally leading figure for society. His peaceful crusade for social justice and the devotion for public interest are a legend.

"Puey's life-long works are the testament of goodness."

Even in his death, Puey will remain an inspiration for social advocates to follow in his footstep on how to achieve economic and social progresses.

.....

Senator and educator Prof Kasem Suwanakul

The country has just lost a finest citizen. Puey Ungphakorn is a good man, a capable man, and a patriot who has once been misunderstood by his countrymen.

Puey left a legacy everywhere -- in the education field, in the development of Thailand's modern economy, and in his struggle for democratic principles.

His accomplishments are monumental, though he has to live a life of exile in London in his last years to avoid political controversy.

.....

Vijit Supinit, former governor of the Bank of Thailand

"Dr Puey was a rare great man and I was lucky to serve under him."

He took Thailand to the forefront of development and give the Bank of Thailand its soul even today.

The monetary policy was and is still guided by his growth with stability principle. And as a central bank in a developing country, it has to support and promote needed sectors such as exports and agriculture where competitive financing was made available.

In his work, he set four principles. The first was to be neutral, honest and the best in academic work. Great importance was given in the selection of quality people to work with the central bank who were also given the best education.

Secondly, there was simplicity and no aristocratic hierarchy. Third, management must be conducted with kindness and with sympathy. There must be ties with the organisation which gave the central bank the integrity. The Bank of Thailand must also help to fuel ideas and set policies with other state agencies.

Last but not least, the central bank cannot be isolated from politics but to provide it with

rationality and understanding.

.....

Senator and former deputy central bank governor Paisarl Koomalayavisai

Without Puey Ungphakorn, the history of Thai economic development might have to be re-written for a worse scenario.

With Puey taking the monetary rudder at the Bank of Thailand, he had installed a tight-fisted discipline to ensure the economic stability and development.

Despite pressure from dictatorial leaders, Puey stood up for his professional principles. The monetary and financial infrastructure laid down by Puey later helped paving way for the economic take-off into a newly-industrialised country.

.....

Deputy Prime Minister Trairong Suwankhiri

The anecdotes on Puey Ungphakorn are a reflection of the kind of man who had lived and done so much for his country.

The deputy prime minister recalled that he was one of Puey's early students studying economics at Thammasat University.

"Ajarn Puey is no regular professor. His teaching goes beyond the classroom."

In addition to the class-room discussion, Puey would spend times with his students talking about everything from the life goals to the etiquette of drinking.

"After class, Puey often took his students for a few drinks and then invited them for a Bt10 dinner at food stalls in Nana Market."

Using the tasty but cheap dinner to illustrate his point, he would encourage the students to live a healthy but modest life, his hand-on lesson on fiscal discipline.

The untiring professor was also concerned about how his students would channel their youthful energy into politics. When Trairong was recruited to join the university staff, Puey said he did not look for a "book-worm" but a street-smart guide to ensure constructive student activities.

In one of his pioneering works, Puey established a student volunteer programme for rural development.

"A bundit (educated man) does not deserve to be called as such after receiving only a university degree but he should also learn how to apply his knowledge to solve villagers' problems," Puey said.

As the central banker, Puey had kept politicians away from meddling with the monetary policy. Field Marshal Sarit Thanarat once ordered him to print more bank notes but he

refused.

Puey saved the country from the peril of run-away inflation as he held Sarit at bay, ignoring the tempting offers for a new house and a finance portfolio.

.....

Finance Minister Tarrin Nimmanahaeminda

Puey Ungphakorn has played a pivotal role in the development of Thailand's banking and financial system. His death is a great loss as the country has just been deprived of a great mind on the economy.

.....

MR Chatu Mongkol Sonakul, governor of the Bank of Thailand

Dr Puey has a vision not just in the immediate vicinity but 10-20 years ahead. He formulated Thailand into the first into first even sustainable development phase.

"What happened to him was not so fair. He wanted the right things for the Thai people. But he ended up aboard and could not effect many of his own wishes."

The central bank will continue to implement his ideas such a rural development and provision of scholarships.

.....

Commerce permanent secretary Somphol Kiatpaiboon

The name of Puey Ungphakorn needs no introduction -- his is an icon for public service. He is a devoted servant of the public, spending his entire life to ensure sound economic fundamentals as well as safeguarding the interests of villagers and the underprivileged.

The Nation

[Go to Nation Multimedia](#)

Copyright © 1997 Nation Multimedia Group. All rights reserved Last Updated: May 1, 1998

Date: 8/6/99**Publication: The Nation****Section: Headlines**

Man of reason, victim of unreason

PUEY Ungphakorn had one great misfortune: his parents raised him to become an absolutely honest man in a chronically corrupt country, writes Ammar Siamwalla.

Puey Ungphakorn's contributions to Thai society are legion. Beginning his working life as a bureaucrat in the Finance Ministry, he instituted major reforms in the country's financial management. He reorganised the Thai budgetary system, becoming the first chief of the Budget Bureau. Moving over to the Bank of Thailand, he nurtured the Thai banking system, turning it into a strong foundation of Thai capitalism.

Not satisfied with that achievement, he became dean of the faculty of economics at Thammasat University, surprising many who tended to rank an educator several notches below a central banker. At Thammasat, he expanded the faculty, sending many to be trained abroad and opening many new programmes.

But he did not consider turning out would-be economists and bankers to be sufficient for a university. He opened up a new programme that sent new graduates to remote rural areas -- and in those days all rural areas were remote -- as much to learn about conditions under which the majority of their countrymen lived as to help them.

Acharn Puey had one great misfortune: his parents raised him to become an absolutely honest man in a chronically corrupt country. Consequently, his life had been one long struggle against the powerful, which in Thailand meant the corrupt. He even crossed swords with Field Marshal Sarit Thanarat, when he discovered the latter with his hand in the till.

It is a measure of both men's greatness that the field marshal backed down and indeed asked him to help with the reforms which were being introduced at that time. This Acharn Puey did, but he never "sold out". He continued to work tirelessly against corruption in all forms, sometimes discreetly in the burrows of the bureaucracy, sometimes speaking out openly, thereby accumulating new enemies among the powerful.

That conflict reached its height in the 1970s, starting with an open letter to Field Marshal Thanom, gently chiding him for abrogating a constitution that the latter had promulgated two years earlier. As the escalating struggle between the military and their opponents gathered pace, the former began to pin the blame on their increasing unpopularity on Acharn Puey and on the communists.

It was only a matter of time before the two were linked together, and Acharn Puey was branded a communist -- a ridiculous charge, considering his achievements. The anti-communist campaign by the military reached a crescendo on Oct 6, 1976, when Acharn Puey left Thailand.

Acharn Puey's life was one of paradoxes. He had a major role in strengthening Thai capitalism -- the long boom that ended in 1997 would have not been possible without

the reforms that he initiated, yet he was accused of being a communist. His spoken and written Thai was limpid -- he once delivered the annual speech to the Thai Bankers' Association in verse. His concern for his compatriots was profound. Yet he was accused of being unpatriotic or worse. These paradoxes did not reside in him, for the man's life was simplicity itself. It resides rather in the society that judged and misjudged him.

Many of us who can recall the events of the mid-1970s with some horror and who are now living in less barbarous times, should not forget the memory of the man who set the tone and stage that made the present openness possible, but who suffered greatly for it.

Ammar Siamwalla is former president of the Thailand Development Research Institute.

[Go to Nation Multimedia](#)

Copyright © 1997 Nation Multimedia Group. All rights reserved Last Updated: May 1, 1998

Date: 8/7/99**Publication: The Nation****Section: Editorial &
Opinion**

EDITORIAL: One of nation's few good men

IN February 1972, when Ajarn Puey Ungphakorn wrote a letter under the pen name Khem Yenying urging the government of dictator Field Marshal Thanom Kittikachorn to follow the rule of law and the constitution, he did not realise the far-reaching consequences it would have on the Thai political system.

The letter touched off a chain-reaction among intellectuals, students and the younger generation with demands for constitutional and broader reforms. It resulted in the student uprising of 1973 and a democratisation process that is still evolving a quarter of a century later.

Ajarn Puey was an extraordinary intellectual. He was decent and honest and, above all, he was brave -- a very brave man considering the circumstances under which he had to live, especially the 1976 political fanaticism. His works and words are now legend.

His famous comment at the US Congress in 1977 still rings in our ears: "The word 'Thai' means free, and we Thais, living in Thailand, must be free, whether we are poor, whether we are Third World, whether we are illiterate. I don't see any way of living for my own compatriots except to be free."

As a civil servant all his life, he knew the power and weaknesses of the system. He also knew he possessed the ability to change the country. During his long service as an economic expert, and especially during his term as governor of the Bank of Thailand from 1959-1971, he helped lay the country's economic foundations and its path to modernisation. He also oversaw one of the most stable periods of the country's economy.

Most importantly, Ajarn Puey believed in "Santi-prachadhamma". The term, meaning a peaceful, civil and Buddhist society, was his -- it was perhaps the first attempt to construct a civil society. He believed human dignity, social justice and liberty could be attained through peaceful and non-violent means. He viewed the Buddhist precepts as an insurance against oppressive national development. Indeed, the seeds of his thoughts were sown over two decades ago and now they are blossoming.

The overwhelming outpouring of grief among Thais over his death tells us many things, that what he said about this country remains relevant today. Many fundamental areas of Thailand have not changed much. The country is still poor, if not poorer, today, and the authorities seem to have less to invest in "human capital". Finally, it tells us that there is a deep yearning by the Thai people for more leaders of the calibre of Ajarn Puey.

He was a lecturer who retained his integrity through and through, and never gave in to temptation to join the powers-that-be. He served his country by being humble, and without personal ambition.

Ajarn Puey was indeed different. He spurned powerful positions and chose to return to

teaching, something which he did with a passion. His honesty and integrity, however, did him no good. In October 1976, Thammasat University, where he was rector, was transformed into a bloody battlefield when right-wing thugs from a number of quarters and apparatus of the government tried to suppress him and his students. And despite his documented dedication to Thailand and his powerful patriotism, he was branded a communist and forced to flee abroad.

As Thailand mourns the passing of one of its greatest sons, many of those responsible for the crimes of October 1976 still roam the streets unpunished. Some continue to brag about what they did. While this tragic part of Thai history will be retold over and over again, it will forever remain a scar on our conscience unless and until the truth of that carnage prevails.

Thailand has had few good men. Ajarn Puey has empowered millions with his integrity, his simplicity and his humble origins. In the end, we must ensure he is the last good man to die in a foreign land.

The Nation

[Go to Nation Multimedia](#)

Copyright © 1997 Nation Multimedia Group. All rights reserved Last Updated: May 1, 1998

Date: 8/7/99**Publication: The Nation****Section: Editorial &
Opinion**

The high cost of morals and principles

FORCED into exile by military dictators 20 years ago, Dr Puey Ungphakorn never lost that aura which made him one of Thailand's most revered figures. This special report backgrounds his life and the service he gave to his country.

In an open letter presumably to Field Marshall Thanom Kittikachorn, Puey Ungphakorn helped write a new chapter in the Kingdom's political system. In February 1972, when Thailand was under political repression, Puey urged Thanom to return power to the people after he had scrapped the Constitution and ushered in a new era of dictatorial rule.

Puey's historical letter helped lay down the country's new foundations. But he paid a high price for his bravery and, as Thailand's fledgling democracy got stronger over the years, Puey could only watch the progress of his motherland from a faraway land.

Puey, widely known as Acharn Puey, was widely respected as a humanist, educator, economist, democrat. He wrote several articles, including "From Cradle to Grave", to portray what he believed was the appropriate way of life for Thais.

With his placid demeanour, it is hard to imagine how this man was able to fight so many injustices amid repression. He resisted abuse of the country's finance and budget affairs by the military government during his central bank years and stood by his students during the pro-democracy uprising in 1975.

Puey was born on March 9, 1916, the son of a fish merchant. His father, who passed away when he was 10, was a Chinese immigrant. Puey, being the fourth child of seven, once said that his mother became the most influential figure in his life and taught him to study hard despite the family's limited financial resources.

Puey followed his mother's words. He graduated from Assumption College, scoring high in French and mathematics. He was selected to become a teacher at Assumption College in 1932 when he was only 17 years old. With a salary of Bt40, Puey gave Bt30 to his mother every month.

Puey graduated from Thammasat University in 1937 before working as a French translator for lecturers at the university. A year later, Puey received a scholarship from the Thai government to study economics and finance at London School of Economics, University of London. He graduated with honours in 1941 and received the Leverhulme Scholarship to continue his doctorate degree afterwards.

During World War II, Puey joined the Free Thai Movement in England by working with the British Army's Pioneers Corps. Under the alias "Khem", Puey was assigned to send messages to the Allied camp until May 1945.

When Puey later went back to Britain he was promoted to the rank of major in the

British Army. In 1946, Puey started working on his thesis about tin production management and was able to finish his studies in three years. With his knowledge of this commodity, Puey later represented the Thai government in an international tin organisation.

Puey joined the civil service in 1949 by working at the Finance Ministry and became an executive member of the national economic board in 1953. Due to political pressure, Puey was forced to quit as central bank deputy governor after serving for seven months. In 1956, he became a fiscal and financial consultant at the Thai Embassy in London, during which he helped the Thai government to sell tin and rubber to England and other European countries.

In 1958, Puey was named director general of the Budget Bureau. A year later, he became the director general of the fiscal policy office as well as adviser to the Finance Ministry. From 1959 to 1971, he was the governor of the Bank of Thailand where he played a key role in building a strong tradition in adhering to integrity in the organisation.

Being its longest-serving governor, Puey, despite much pressure and threats, created the philosophy for the bank to be able to handle Thailand's monetary policy, though that meant repelling several attempts by the military government to abuse the country's finance and budgetary affairs. He also helped lay the ground work for the National Economic and Social Development Board.

Puey also paid strong attention to developing society from the grass roots level, especially in the field of rural development and education. His devotion received international recognition. In 1965, he received the Magsaysay Award, the Asian equivalent to the Nobel Prize.

Throughout his life, Puey adhered always to the principle of "right is might" not "might is right". As a result of the letter he wrote to Field Marshall Thanom, Puey came under considerable political duress and he received a number of death threats which forced him to take up a post as lecturer at Cambridge University in the United Kingdom in 1971.

In 1973, Puey returned to be an economics adviser to prime minister Sanya Thammasak. In 1975, he became rector of Thammasat University where he called for the government to return power to the people.

He also urged a sub-committee of the US House of Representatives to investigate human rights violations in Thailand. In a famous 1977 speech to that US sub-committee, he said: "The word 'Thai' means free and we Thais, living in Thailand, must be free, whether we are poor, whether we are Third World, whether we are illiterate. I don't see any way of living for my own compatriots except to be free."

On Oct 6, 1976, Thammasat University was turned into a pool of blood as police-led right-wing groups and student activists clashed in one of the most bitter episodes in Thailand's history. The outspoken Puey, a man who abhorred violence, could only look on in horror. Soon after he was accused of being a communist.

He was forced into exile by the military regime and barely escaped with his life at the airport where over 100 pro-military village scouts tried to assault him. A year later, a

stroke paralysed his right hand, which affected his writing ability.

Puey was married to Englishwoman Margaret Smith. He chose to live in London during his exile. He last returned to Thailand for a private visit about three years ago. He is survived by three sons.

The Nation

[Go to Nation Multimedia](#)

Copyright © 1997 Nation Multimedia Group. All rights reserved Last Updated: May 1, 1998

Date: 8/7/99**Publication: The Nation****Section: Editorial &
Opinion**

Tributes to a dedicated public servant

FROM e-mails to the editor (editor@nation.nationgroup.com)

DR Puey Ungphakorn was the epitome of integrity, intellect and far-sightedness. During his tenure as dean of the Faculty of Economics, Thammasat University, from 1964 until 1972, Dr Puey initiated many academic programmes, internationalised the faculty with a modern economics curriculum and visiting professors, created the Economics Library from scratch, built up the faculty from six to 60 lecturers in a matter of six years, and put in place a decentralised, highly-democratic administrative structure that endures to this day.

He has left an invaluable and enduring legacy both in terms of his well-known contributions to Thailand's development, and in terms of his exemplary character. To Dr Puey, personal wealth, position, and personal gain had no appeal. But without wealth or position, he was able, more than anyone, to command the respect of friends and foes alike.

At the faculty of economics, Thammasat University, we have fond memories of his principled personal conduct, his keen sense of public service, his sharp intellect, and we will cherish the memories of him enjoying simple pleasures like a good game of bridge at lunchtime. We are all fortunate to have had the opportunity to know him.

Sirilaksana Khoman

Dean, Faculty of Economics Thammasat University

.....

THIRTY years ago, I joined the Faculty of Economics under Acharn Puey as dean. I remember him as a dedicated public servant, as a firm believer in the possibilities for human progress, and as a teacher of the importance of personal and social values.

From that day, I have counted myself among his many devoted disciples. The world will be a lesser place for his passing but memories of him and his achievements will continue to be an inspiration to us all.

William A McCleary

Faculty of Economics

Thammasat University

.....

IT brought me sorrow to hear that Thailand just lost its most brilliant economist of the era

who had commanded the highest respect among educated Thais and foreigners alike. His name and lifetime work for the good of Thai people will forever bear in the mind of us all.

I remember "Nai Khem YenYing" (Mr Tough Extremely-Cool), Archan Puey Ungphakorn's penname signed in his daring yet straightforward letter to then strongman and dictator Field Marshal Thanom Kittikachorn. In his historic letter during the reign of the military "Tyrannical Trio", Archan Puey not only gave the dictator a lecture in Economics 101, but also the first-ever sermon on good governance to the devils, which include Thanom's son Col Narong and the young tyrant's father-in-law, Field Marshal Prapas Charusatian.

I wouldn't be surprised if foreigners not familiar with Thailand's political affairs might feel that this sounds like what happened in a banana republic. Indeed, Thailand was on the verge of being one under the Tyrannical Trio.

Thailand has lost one of her most venerable citizens who had been forced to live in exile for the latter part of his life. I would suggest that in a proper gesture the nation could make it up for him posthumously by naming him as a statesman. May "Nai Khem YenYing" rest in peace.

John Watgase

From The Nation (www.nationmultimedia.com)'s message board

.....

DR Puey, you set out to build a modern Thailand, secular in its approach, socialist in its structure. It was a task not to be finished in your lifetime. Thailand has lost its most illustrious son.

Suraphatra Wongwiangchan

phatra@hotmail.com

Soest, Nordrhein-Westfalen, Germany

.....

THAILAND mourns the loss of one of its most respectful and leading figures, Dr Puey Ungphakorn. Archan Puey laid the foundation for Thammasat University, Bank of Thailand and the nation's economic system. He was a great teacher and economist who served this country with great distinction. I extend my most sincere condolences to Archan Puey's family and all people who love him.

Sittiporn Patchawn

ksittiporn.th@hunton.com

Bangkok, Thailand

.....
A GREAT man who led a normal life, teaching us by the way he chose to live. A great contribution to our society and country, though not his way to publicise. A great act -- a tough one -- to follow. A great loss to the people and the country. Archan Puey, we salute you!

Somchai Kungsamutr

somchai@cptrading.co.th

Bangkok, Thailand

.....
DR Puey was certainly a far-sighted intellectual and economist with the highest moral standards, whose name should forever be engraved in the history of democracy and human rights in Thailand.

Dr Warawit Kanithasen

warawitk@starnet.com.eg

Cairo, Egypt

.....
Thank you so much for what you had done for Thailand. My love goes to you and your family.

Sakchai Chuaycham

james--cc@hotmail.com

Chino Hills, CA USA

.....
From Pantip.com (www.pantip.com)'s Cafe (Rajdamnoen Room)

Acharn Puey was an ordinary man who loved the country a lot and had done a lot for the society. I felt very sorry over the death of a great man.

Methi

.....
LET Acharn Puey's family know that all the Thai people appreciated what he had done for the country and he will always be in our heart. It's very sad that a good person like him had to die abroad but several bad guys could die here. Worse still, those bad persons were honoured after their death.

Wallee

.....

ACHARN Puey was the great statesman in the heart of Thai people. May he rest in peace.

Kananath

.....

ACHARN Puey's death was a great loss for the country. He was such a great statesman who had devoted himself to the country. I extend my most sincere condolences to his family.

Noppawan Banyongkasena

.....

I WOULD like to join the mourning over the loss of a great person. It's too bad that he could not die in his motherland although he was more Thai than many people here.

Pinit

.....

LET him rest in peace, and we who are left behind will continue his ideology.

Phanit Rangsanleela

.....

His article -- "From cradle to graveyard" -- has taught a lot to the society. It's too bad that a good man like Acharn Puey was not welcomed in Thailand. I am sorry for all Thai people.

Ekkarat

[Go to Nation Multimedia](#)

Copyright © 1997 Nation Multimedia Group. All rights reserved Last Updated: May 1, 1998

Date: 8/7/99

Publication: The Nation

Section: Headlines

Puey cremated in UK, ashes to arrive next week

DR PUEY Ungphakorn was cremated yesterday in London, where he had lived in exile for nearly 20 years until his death on July 28, his eldest son Jon Ungphakorn said.

His ashes will be transported back to his motherland next week at a date to be decided later, Jon said.

A statement announcing Puey's death was released by his three sons -- Jon, Peter and Jai -- yesterday morning.

Puey, a former rector of Thammasat University and ex-governor of the Bank of Thailand, died of complications from aortic aneurysm, an abnormal dilation of a blood vessel filled with clotted blood. He was 84.

In 1977, Puey suffered a massive stroke which partly paralysed him to the extent that he could not speak nor write properly. In 1991, he was admitted to a hospital to be treated for aortic aneurysm.

The Thammasat University will on Monday hold a religious ceremony to make merit for Puey, rector Prof Dr Naris Chaivasut said yesterday.

Naris said he was informed of Puey's death on Monday, but kept it to himself at the request of Puey's family and relatives. He added that the family did not want to trouble others and preferred to organise Puey's funeral quietly.

Naris said the university, however, would hold functions in honour of its late rector, including a religious ceremony on Monday. The function is scheduled to be held at the Pridi Ground in front of the Dome Building.

A panel discussion on Puey's contributions to the country is scheduled to be held today at the Pridi Ground, where social critics Sulak Sivaraksa and Prawase Wasi and former Public Health permanent secretary Sem Pringpuangkaew will be among the speakers.

Starting yesterday, the university made available at the Rector's Building of TU's Tha Phrachan campus condolence books for the public to write their last farewells to Puey. A large number of students, academics and members of the public formed a long line to express their condolences.

The Bank of Thailand headquarters, too, prepared condolence books and opened Puey's old office to be photographed.

Dr Puey graduated with honours in economics and finance from the London School of Economics, the University of London. He served as rector of Thammasat University in the 1970s during a tumultuous political period. Earlier, he was the governor of the Bank of Thailand for 12 years, from 1959 to 1971 -- the longest term of any central bank chief.

Naris yesterday praised his predecessor: "Dr Puey was an elite civil servant. He made great contributions to the country. As a member of the Free Thai Movement, he helped liberate the country. I think the government will join everyone in expressing condolences. The prime minister may have been informed of his death already and should ensure full honours are given.

"Dr Puey was a democratic man. He had fought for democracy throughout his life and never bowed to a tyrant," the rector added.

A press conference was called at Thammasat yesterday afternoon, where university executives took turns to praise its late rector.

Asst Prof Sukhum Attawawithichai, director of the economics post-graduate programme, said that Puey was very honest and hated cheaters. During his tenure as dean of the Economics Faculty, students who cheated in their exams were expelled and not allowed to be readmitted.

"He said people with high education must be honest," Sukhum recalled.

TU rector Naris said Puey did not allow political intervention during his tenure as the governor of the central bank. "To serve the country, you don't have to be a politician. There were calls for him to accept the post of prime minister but he refused," Naris said.

Assoc Prof Sirilaksana Koman, dean of the Economics Faculty, said at the press conference that Puey, when serving at the central bank, cautiously formulated monetary policies to ensure stable economic growth while maintaining suitable inflation and unemployment rates.

She said he would be saddened when learning about the "crisis of faith" the central bank suffered following suspicion that some of its top executives took advantage of their positions. The irregularities were partly blamed for the collapse of the Thai economy in 1997.

Sirilaksana said she had found Puey's letter to former TU rector Khunying Nongyao Chaiseri expressing his intention to return a Bt400,000 award given to him along with an honorary post. Puey wanted the money to be forwarded to the university's library for its use.

The Nation

[Go to Nation Multimedia](#)

Copyright © 1997 Nation Multimedia Group. All rights reserved Last Updated: May 1, 1998

Date: 8/8/99**Publication: The Nation****Section: Headlines**

Monument to honour Puey urged

THERE was an outpouring of grief yesterday at the death of Puey Ungphakorn as leading personalities and members of the public called for the building of a monument in recognition of his contributions to the country.

The youngest of Puey's three sons, Jai Ungphakorn, showed reluctance over a monument for his father saying it was against his father's wish to pass away quietly.

Jai said the monument should be erected instead for democracy advocates who had died in the 1976 uprising, the event that forced Puey to flee the country.

A large number of people lined up to sign their condolences at Thammasat University where Puey was the dean of the economics faculty between 1964 and 1972 and the university rector between 1975 and 1977.

Puey, also a former central banker, died on July 28 in a London hospital after having been an exile in the British capital for more than two decades. He was 83.

His body was cremated in a private funeral on Friday and his ashes are expected to be sent back to Thailand.

Justice Minister Suthas Ngermuen praised Puey as the guiding light for democracy, patriotism and intellectual pursuit.

Prof Prapasna Uaychai, chairman of the Social Welfare Association of Thailand, said Puey had left a legacy for public service.

"Dr Puey was a well-rounded academic, a modest man and a dedicated civil servant who had never been tarnished by corruption," he said.

Thammasat University law lecturer Saowanee Asavaroj urged the university administration to build a statue in honour of Puey.

His statue should be located at the Thammasat Dome Building, in the university administration centre, to remind a younger generation of scholars to emulate his professional and ethical standards.

Chavalit Sethamaetheekul, deputy director general of the Excise Department, also voiced support for a monument for Puey.

"Puey's monument will serve as a reminder of his contributions to the country," he said, adding that Puey should be properly honoured to encourage the emulation of his good deeds.

In yesterday's public memorial service, jointly organised by Thammasat University and the Komol Keemthong Foundation, poet Angkarn Kallayanapong read out a poem as his

tribute followed by eulogies delivered by Thanpuying Poonsuk Banomyong and Dr Sem Pringpuangkaew.

Meanwhile, Thammasat University announced that it will conduct another memorial service for Puey tomorrow.

The university will also host a ceremony for members of the public to pay their last respects after Puey's ashes arrive in the next two weeks. The date and details of the ceremony will be announced later.

The Nation

[Go to Nation Multimedia](#)

Copyright © 1997 Nation Multimedia Group. All rights reserved Last Updated: May 1, 1998

Date: 8/7/99**Publication: The Nation****Section: Headlines**

Brilliant economist who was an inspiration to the younger generation

PUEY Ungphakorn was a brilliant economist and a professional pillar who had inspired a younger generation of economists to pursue their profession with compassion.

"For students of economics, Puey was a role model to emulate on his quest for social justice and on his impeccable ethical standards."

The death of Puey is the loss of one of the country's finest sons. In life, Puey laid the groundwork for banking, monetary and financial standards. He had also instilled a vision of what economists can do to help advance the cause of equity and justice.

In posterity Puey will be remembered as an "economic great", leaving behind a legacy of ground-breaking works on modern economic management.

Among Puey's monumental achievements during his tenure as the governor of the Bank of Thailand were his pioneering works to upgrade the commercial banking system, the high standards for monetary and fiscal discipline, the precedents on banking ethics and his pivotal role in the establishment of the Budget Bureau and the Fiscal Policy Office.

Senator Virabongsa Ramangkura

.....

IN his condolences sent to Puey's wife Margaret Ungphakorn, the prime minister praised Puey as a highly respected figure who had contributed much to his beloved country.

"I have known and held Dr Puey in the highest personal regard, recognising his invaluable contributions to Thailand and his esteemed place in the public sector," he said in the statement.

The prime minister said his government stood ready to assist the Ungphakorn family during their time of grief, although the family had already indicated the wish for a private funeral.

Prime Minister Chuan Leekpai

.....

IN spite of political changes, Puey Ungphakorn remained a trustworthy friend. His sincerity, honesty and friendship never wavered.

Although Puey wrote a series of open letters urging Thanom to relinquish his dictatorial power, the former military strongmen said he and Puey remained friends throughout.

"When in government I received invaluable advice on economic affairs from Puey. After I retired, Puey visited me in Singapore showing his sympathy for my plight," Thanom recalled.

The former prime minister credited Puey for his groundwork to pave the way for the economic "miracle" which the country enjoyed with accelerating growth rates in the 1980s.

Former prime minister Field Marshal Thanom Kittikachorn

.....

DEPUTY Finance Minister Pisit Lee-ahtam mourned the death of Puey Ungphakorn as a great loss for the country and expressed his personal grief on losing a mentor.

"Ajarn Puey was an outstanding model of honesty. He was truly a professional who refused to succumb to the powers-that-be," he said.

Pisit said that as a former recipient of a central bank scholarship for graduate studies in the Netherlands, he was particularly indebted to Puey for giving him the opportunity for growth academically and professionally.

He noted that Puey would remain his professional inspiration, emulating his advocacy for democracy, social justice and strict professional discipline.

The minister said his memory of Puey was of a man "who dared to stand up for what was right and never feared the consequences".

Puey was a fearless leader but had never been trapped by power, he added.

Deputy Finance Minister Pisit Lee-ahtam

.....

PM's Office Minister Supatra Masdit expressed regret for the death of Puey Ungphakorn.

"As one of his students and a staff member who had worked closely with him, I was shocked," she said.

"In my heart I will always remember him as the man who laid the foundation for the development of Thailand's modern economy and as one of the pioneers in rural development," she added.

Supatra said she had coordinated with the Ministry of Foreign Affairs to facilitate the funeral arrangements in London. Puey's family had decided to cremate his body and planned to bring his ashes back to Thailand.

The minister commented that it was too early to form an opinion on whether a monument should be built in honour of Puey, saying that the Ungphakorn family should be consulted on this matter.

"Puey was a modest man and he despised displays of extravagance," she noted.

PM's Office Minister Supatra Masdit

.....

PUEY Ungphakorn was an exceptional leading figure in society. His peaceful crusade for social justice and devotion to public interest are legend.

"Puey's life-long works are the testament of goodness."

Even in his death, Puey will remain an inspiration for social advocates to follow in his footsteps on how to achieve economic and social progress.

Senate Speaker Meechai Ruchuphan

.....

THE country has just lost its finest citizen. Puey Ungphakorn was a good man, a capable man, and a patriot who was once misunderstood by his countrymen.

Puey left a legacy everywhere -- in education, in the development of Thailand's modern economy and in his struggle for democratic principles.

His accomplishments were monumental, though he had to live a life of exile in London in his last years to avoid political controversy.

Senator and educator Prof Kasem Suwanakul

.....

"DR Puey was a rare, great man and I was lucky to serve under him."

He took Thailand to the forefront of development and gave the Bank of Thailand its soul even today.

The monetary policy was and still is guided by his "growth with stability" principle. And as a central bank in a developing country, it had to support and promote needed sectors such as exports and agriculture where competitive financing was made available.

In his work, he set forth four principles. The first was to be neutral, honest and the best in academic work. Great importance was given to the selection of quality people to work with the central bank who were also given the best education.

Secondly, there was simplicity and no aristocratic hierarchy. Third, management was carried out with kindness and sympathy. The Bank of Thailand was also to help fuel ideas and set policies with other state agencies.

Last but not least, the central bank cannot be isolated from politics but provide it with rationality and understanding.

Vijit Supinit, former governor of the Bank of Thailand:

.....

WITHOUT Puey Ungphakorn, the history of Thai economic development might have had to be rewritten with a worse scenario.

With Puey taking the monetary rudder at the Bank of Thailand, he had installed a tight-fisted discipline to ensure economic stability and development.

Despite pressure from dictatorial leaders, Puey stood up for his professional principles. The monetary and financial infrastructure laid down by Puey later helped pave the way for the economic take-off as a newly-industrialised country.

Senator and former deputy central bank governor Paisarl Koomalayavisai

.....

THE anecdotes on Puey Ungphakorn are a reflection of the kind of man who had lived and done so much for his country.

The deputy prime minister recalled that he was one of Puey's early students studying economics at Thammasat University.

"Ajarn Puey was no regular professor. His teachings went beyond the classroom."

In addition to the class-room discussion, Puey would spend time with his students talking about everything from life's goals to the etiquette of drinking.

"After class, Puey often took his students for a few drinks and then invited them for a Bt10 dinner at food stalls in Nana Market."

Using the tasty but cheap dinner to illustrate his point, he would encourage the students to live a healthy but modest life -- his hands on lesson on fiscal discipline.

The untiring professor was also concerned about how his students would channel their youthful energy into politics. When Trairong was recruited to join the university staff, Puey said he did not look for a "book-worm" but a street-smart guide to ensure constructive student activities.

In one of his pioneering works, Puey established a student volunteer programme for rural development.

"A pundit (educated man) does not deserve to be called as such after receiving only a university degree, but he should also learn how to apply his knowledge to solve villagers' problems," Puey said.

As the central banker, Puey had kept politicians from meddling with monetary policy. Field Marshal Sarit Thanarat once ordered him to print more money but he refused.

Puey saved the country from the peril of run-away inflation as he held Sarit at bay, ignoring the tempting offers of a new house and a finance portfolio.

Deputy Prime Minister Trairong Suwankhiri

.....

PUEY Ungphakorn played a pivotal role in the development of Thailand's banking and financial system. His death is a great loss as the country has just been deprived of a great mind on the economy.

Finance Minister Tarrin Nimmanahaeminda

.....

PUEY had a vision not just for the immediate but for 10-20 years ahead. He formulated Thailand into the first-ever sustainable development phase.

"What happened to him was not fair. He wanted the right things for the Thai people. But he ended up abroad and could not fulfil many of his own wishes."

The central bank will continue to implement his ideas such as rural development and the provision of scholarships.

M R Chatu Mongol Sonakul, governor of the Bank of Thailand:

.....

THE name of Puey Ungphakorn needs no introduction -- he is an icon for public service. He was a devoted servant of the public, spending his entire life to ensure sound economic fundamentals as well as safeguarding the interests of villagers and the underprivileged.

Commerce permanent secretary Somphol Kiatpaiboon

.....

The Nation

[Go to Nation Multimedia](#)

Copyright © 1997 Nation Multimedia Group. All rights reserved Last Updated: May 1, 1998

Date: 8/7/99**Publication: The Nation****Section: Headlines**

TRIBUTE TO DR PUEY UNGPHAKORN

A TRIUMPH of lies over truth in the 1970s sent an honest, capable and patriotic man into exile where he spent the rest of his life. But Puey Ungphakorn did not leave without "sowing the seeds", and as he passed away peacefully on July 28, surrounded by only the closest members of his family, some flowers of freedom have managed to blossom through rock-hard earth.

Today's Thailand remains a far cry from what Dr Puey had described in his famous "From Womb to Graveyard" wishful essay, which explains his view on civil society. Yet the outpourings of respect and tribute by compatriots from many walks of life means the brick wall at which he was among the first to throw the hammer has crumbled.

Such credit will be the last thing wanted by a unique individual who cherished co-existence and believed strongly in the power of unity. Dr Puey was a simple, down-to-earth person who didn't want to be called a hero despite his bravery and who tried to fulfil his noble ambition with humbleness and non-aggression.

His death deprives the Kingdom of a great son who gave so much and suffered likewise. An outstanding economist and technocrat who could actually be called a "father" of modern Thai economic management, who brought the human touch to policy implementation, and a democrat who never swayed for one single moment from what he stood for, he was branded a communist when ultra-rightists swept back to power in 1976. Dr Puey's last pictures of Thailand were those of police, soldiers and mobs storming the Thammasat University and lynching his students.

Without true freedom, distortion or blatant lies were easy. Pictures of a pipe-smoking, umbrella-dangling Dr Puey talking to protesting students were published before the massacre by those who wanted to give the impression that he was masterminding the protest for malicious political purposes. Rumours were spread that there was a secret arms depot in Thammasat. Dr Puey left the country with a badly-tainted image, with people who had faith in him in disarray.

"One day truth will prevail," he wrote from exile to one of his numerous contacts later that year. "History will correct itself eventually. Calling us communists is their sin, not ours. The truth is that if one day Thailand is ruled by communists, Thammasat will absolutely become the centre of anti-government protest again."

Dr Puey had fought dictatorship with subtle messages, issued in non-aggressive style but with resounding impact. When Field Marshal Thanom Kittikachorn abrogated the Constitution in 1972 and began an iron-fist rule, he wrote an open letter urging the strongman to return power to the people.

"Nothing is worse than the pollution caused by the fear of intimidation. Such fear poisons people's minds and wisdom. This can lead to permanent brain paralysis. In the worst case, poisoned brains can erupt into something horrible as many nearby [countries] have experienced," he said.

While a democrat, Dr Puey was also a realist. In 1976 he observed that the student movement was on the receiving end because student activists had been spoiled by the victorious uprising against the Thanom regime three years earlier.

"He told us to resort to non-aggressive means, but we did not quite listen," said a former student activist. "He never favoured violent confrontation or the idea of pushing one side to the extreme corner."

Though the students failed occasionally to listen to him, Dr Puey was still one of the most influential figures for young Thai people at that time. He led with examples of selflessness, simplicity and conscience that were translated into action. He drove an old Austin car to work, initiated and took part in student volunteer programmes, all the time telling his followers not to forget weaker people.

Throughout his working career, he touched base with everyone he came across, a perfect boss and beloved teacher. All subordinates and students remember his kindness and wisdom.

While the past political turbulence often comes to mind at the mention of Dr Puey's name, his contributions to and work for the Thai economy were enormous.

Dr Puey could truly be called "the father of Thailand's development" and was recognised by leading technocrats of today as a visionary planner well-versed in the complexities of macroeconomic management.

He left a mark in economic institutional building, setting up the National Economic and Social Development Board and seeing to it that the first national development plan for the country was launched. He also initiated the Budget Bureau to take care of state spending and helped to establish the Economic Council for the first time to strengthen public economic policies.

Dr Puey engineered Thailand's membership of the World Bank -- when in the post-World War II period the country was facing a slump.

As a man with an unyielding principle, he stood firm against Field Marshal Sarit Thanarat, who before assuming the post of prime minister owned a gold trading company and was upset at Dr Puey's call for Thailand to leave the Gold Standard. He was subsequently moved out of Thailand and posted as economic counsellor to the Thai Embassy in London.

But Sarit appeared to have come to respect Dr Puey and when the former became prime minister, the latter was recalled and made governor of the Bank of Thailand where he stayed for the next 12 years.

"Dr Puey was visionary, broad-minded with kindness and bold enough to fight those who used their powers without justice. Although he had to deal with army generals, he did not have a problem. He had a perfect way to talk and the ability to deny through compromise," said former Bank of Thailand governor Nukul Prachuabmoh.

Another former central bank governor, Chavalit Thanachanan, described Dr Puey as

"not only the most dominant economist at the time, but also a man of reason and a man of integrity even in face of politicians, in addition to being a persuasive, brilliant speaker and a man of tact".

Chavalit quoted Dr Puey as saying that to be a central banker was not to be a saint. Thus, a central banker could not ignore the directives of the government, but at the same time must have the courage to withstand and oppose the government's decision if necessary.

"If you asked me what Dr Puey had done for the Bank of Thailand. I would say that he made the central bank into one of the most respected organisations. Certainly this happened before the bank's reputation was tarnished a few years ago," said Chavalit.

Dr Puey was very sick the last time Nukul saw him in England last September. He was living in a small and modest house in an area where most of the residents were working class.

Dr Puey suffered a stroke not long after he went into exile in England, losing his ability to write and having difficulties speaking. Visitors described his strong will and few knew the intensity of his nostalgia. One who came close recalled in an article that he once pointed a shaky hand to part of a song's lyric.

It says: "Where do you sleep tonight, little yellow bird?"

[Go to Nation Multimedia](#)

Copyright © 1997 Nation Multimedia Group. All rights reserved Last Updated: May 1, 1998

Date: 8/8/99**Publication: The Nation****Section: Headlines**

Students champion social change

AS A tribute to Puey Ungphakorn, who died on July 28, The Nation summarises his book on the Oct 6, 1976, bloodbath, the event which sent him into exile in London.

OCTOBER 6, 1976: MASSACRE AND COUP D'ETAT

PURPOSES AND ATROCITIES

PUEY UNGPHAKORN

At 7.30 am on Oct 6, 1976, the Thai police force under orders from the Seni Pramoj administration forced its way into Thammasat University and shot indiscriminately at anyone in sight. The attack was reinforced by rightist Red Gours, village scouts and Nawapon (a conservative coalition). The university was surrounded by attackers who assailed anyone fleeing the killing field on the campus. Some died under fire, others were maimed, still others who fled had to face no less brutality outside: Some were lynched. Others were doused with fuel and burned alive. Many were tortured. Official figures put the death toll at a little more than 40. Unofficial estimates put the number at over 100 deaths and several hundreds injured.

Many confessed to crimes under police duress and others, under torture, implicated their fellow companions in crimes.

The October 1973 incident that changed the nation towards democracy met with resistance with the tenet that decimation of some ten thousand students or so would bring the country back to peace and order. A political party went so far as campaigning under the slogan, "All nuances of socialism are communism". And again in the lead-up to the October 1976 incident, some said a pogrom of around 30,000 students would be a cheap investment to make.

Some in the military establishment, the police force and the landed capitalists, who did not want democracy implanted in Thai soil, tried to destroy interest groups considered a threat to them through campaigns by radio, television, the press, handbills, word-of-mouth, poison-pen letters and written threats. They systematically created organisations just to achieve that end.

They carried out McCarthyist persecution as communists against anyone who opposed them. Former premiers Kukrit Pramoj, Seni Pramoj, or some of the cardinal Buddhist monks were among the victims. Patriotism, faith and monarchy were among tools used for conformity controls.

Ousted field marshal Thanom Kittikachorn re-entered Thailand from exile in Singapore, wearing a Buddhist saffron robe. And the Thammasat attack was carried out under the false pretence of preservation of the monarchy.

Lynching

Thanom's return on Sept 19, 1976, prompted a protest from students, labourers, farmers and members of the public. The government was given an ultimatum to either banish Thanom from the country or face a general protest. Three rallying students were attacked. Two Provincial Electricity Generating Authority (PEGA) employees in Nakhon Pathom, west of Bangkok, were hanged by local police for putting up anti-Thanom posters in public areas.

The gathering in Thammasat University built up to about 500 demanding that the government explain its handling of Thanom's return and the murder of PEGA employees.

Two students entertained the rally with a pantomime mocking the PEGA lynchings.

The following day local papers published pictures of the pantomimed lynchings that some said resembled the likeness of His Royal Highness Crown Prince Vajiralongkorn.

A number of lecturers who attended the performance denied there was a resemblance to HRH. But the pictures carried by the *Dao Siam*

daily newspaper, a staunch critic of students activities, bore particular resemblance to the likeness of HRH that some said was a touch-up.

The military-controlled Yan Kroh radio station, also a harsh critic of the students who choreographed an attack by the rightist Red Gour members on Thammasat University in September 1975, pilloried the students union on the air for two days, beginning on Oct 5, and accused the students of being communists bent on abolishing the monarchy.

Rallies staged on Oct 4, 1976

The Oct 4 rain led to a stampede by the ralliers, numbering 25,000 to 40,000. They ducked out of the rain and into Thammasat University. The rector of the university reported the forced entry to the Chana Songkhram police, which despatched 40 officers to the scene -- only to find themselves helpless in face of such crowds.

The Red Gours and Nawapon gathered in a counter rally at Wat Maha That across the street from the university.

Working the crowds and the mobs

Yan Kroh radio began a campaign, urging the abolition of communists in Thammasat University and calling on the government to introduce a new line-up that included Samak Sundaravej and Somboon Sirithorn in the new cabinet.

From Oct 6 midnight to the following dawn, the university was fired on and the atmosphere was punctuated with return fire.

The rectory of the university was kept in the dark of the intended attack from police.

Arms caches on campus

Despite a flurry of accusations against Thammasat, police found and paraded two assault rifles, one pistol and a number of grenades. But no machine guns.

Police charges that the university concealed a caches of arms in the basement were only refuted by a tour of the compound by Public Works Department director-general Damrong Chonwijarn who assessed the damage sustained by the university as a result of the raid.

Mobs ruled over democracy

Yan Kroh radio's spearheading calls for including Samak and Somboon in a new cabinet and for sacking from the Seni cabinet "left-winger" ministers like Surin Masdit, Chuan Leekpai and Damrong Lathipipat met with a glitch.

The radio called to arms the Red Gours, village scouts, Nawapon and other right-wing groups in a bid to pressure the government to cede to the military's demands. Seni complied, just to find one or two hours later that he was no longer at the country's helm.

Ever since the Oct 14, 1973, popular uprising, the student-labour-farmer groups had been accused of "manipulating the masses" and "succumbing to the rule of the mobs at the expense of the rule of law", but what was employed against the student-labour-farmer groups was nothing more than a manipulation of the masses, a rule of the mobs and toppling the rule of law at the muzzle of the gun.

The Internal Security Operation Command (ISOC) had, since 1974, set up the Red Gour group, tapping its members from alumni, current or wayward students of schools of commerce with a purpose to counter any activity pursued by other students. A foreign-language publication identified Col Sudsai Hasadin as the backer of the group. He never bothered to deny it. It was the ISOC which not only founded the group but offered boot-camp training to its members and put them on its payroll financed from secret funds. Red Gour members carried arms issued by ISOC in public with impunity.

The ISOC was transformed from an anti-communist body that was first run on a Bt13-million budget. It now (as it was accounted) boasted of a Bt800-million budget and covered some 30 provinces nationwide. The body resisted any parliamentary attempt to make its secret budget public. And the secret funds were used to undermine democracy.

Like the Red Gours, Nawapon was spawned from the ISOC. The body comprised the gentry, the capitalists and Buddhist monks who did not want to see the existing social order change. The spiritual arm of the ISOC, with a mission to wage psychological warfare, Nawapon was headed by US-trained Watana Kheowimon. The body was later joined by noted literary figure Sod Kuramarohit, who was lured into it by promise of a new social order through cooperative management. Sod became disillusioned afterwards.

Village scouts were introduced with declared non-political purposes. The Interior Ministry was instrumental in setting up the body. It had a veiled agenda of influencing general elections so the managed outcome could be reaped. It was an electoral tool introduced unsuccessfully by the US in Vietnam, but found a fertile ground in Thailand.

Students are a pure political force that champion social change. They were effective in 1973 so much so that many politicians went to great lengths to pamper them. They even allowed students out into the country to "teach democracy". There was no known place in the world where democracy had been successfully taught.

Students applied the same strategy they had used successfully in 1973 in a changed situation in 1976. They made an issue of everything, trivial or major.

They began to use the university compound for their political activities far too often. They were weakened by their complacency and unimproved strategy.

The Nation

[Go to Nation Multimedia](#)

Copyright © 1997 Nation Multimedia Group. All rights reserved Last Updated: May 1, 1998